

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og ophævelse af visse direktiver

Vær opmærksom på, at dette blot er Dansk Affaldsforenings sammenfatning af direktivet med de nye ændringer. Der skal derfor tages forbehold for fejl og mangler. De officielle direktiver gælder til hver en tid.

Inkl. rettelser pr.

18.12.2014: "KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1357/2014 af 18. december 2014 om afløsning af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald og om ophævelse af visse direktiver"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R1357&from=DA>

10.07.2015: "KOMMISSIONENS DIREKTIV (EU) 2015/1127 af 10. juli 2015 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald og om ophævelse af visse direktiver"

https://dakofa.dk/fileadmin/user_upload/documents/Nyheder/2015/EU_Dir_2015_1127_med_ny_korrektionsfaktor_til_R1_formel.pdf

08.06.2017: "RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/997 af 8. juni 2017 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF, for så vidt angår den farlige egenskab HP 14 »Økotoksisk«"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017R0997&from=DA>

30.05.2018: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L0851&qid=1528966313993&from=EN>

Indhold

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og ophævelse af visse direktiver	1
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/851	4
Præambel 30. maj 2018	4
KAPITEL I GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER	20
Artikel 1 – Genstand og anvendelsesområde	20
Artikel 2 – Undtagelser fra anvendelsesområdet	21
Artikel 3 – Definitioner	22
Artikel 4 - Affaldshieraki	25
Artikel 5 - Biprodukter	26
Artikel 6 – Affaldsfasens ophør	26
Artikel 7 – Affaldsliste	28

KAPITEL II GENERELLE KRAV	29
Artikel 8 – Udvidet producentansvar	29
Artikel 8a – Generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar	30
Artikel 9 – Affaldsforebyggelse	34
Artikel 10 – Nyttiggørelse	36
Artikel 11 – Forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse	37
Artikel 11a – Regler for beregning af, om målene er opfyldt	39
Artikel 11b – Rapport om tidlig varsling	41
Artikel 12 – Bortskaffelse	42
Artikel 13 – Beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet	42
Artikel 14 – Omkostninger	42
KAPITEL III AFALDSHÅNDBLING	43
Artikel 15 – Ansvar for affaldshåndtering	43
Artikel 16 – Principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed	43
Artikel 17 – Kontrol med farligt affald	44
Artikel 18 – Forbud mod blanding af farligt affald	44
Artikel 19 – Mærkning af farligt affald	45
Artikel 20 – Farligt affald produceret af husholdninger	45
Artikel 21 - Olieaffald	45
Artikel 22 - Bioaffald	46
KAPITEL IV TILLADELSER OG REGISTRERINGER	47
Artikel 23 – Udstedelse af tilladelser	47
Artikel 24 – Undtagelser fra krav om tilladelse	48
Artikel 25 – Betingelser for undtagelser	48
Artikel 26 - Registrering	48
Artikel 27 - Minimumstandarder	49
KAPITEL V PLANER OG PROGRAMMER	49
Artikel 28 - Affaldshåndteringsplaner	49
Artikel 29 – Programmer for affaldsforebyggelse	51
Artikel 30 – Evaluering og revision af planer og programmer	52
Artikel 31 – Inddragelse af offentligheden	52
Artikel 32 - Samarbejde	52
Artikel 33 – Oplysninger, der skal forelægges Kommissionen	52
KAPITEL VI KONTROL OG REGISTERFØRING	53

Artikel 34 - Kontrol	53
Artikel 35 - Registerføring	53
Artikel 36 – Håndhævelse og sanktioner	54
KAPITEL VII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER.....	55
Artikel 37 – Rapportering	55
Artikel 38 – Udveksling af oplysninger og deling af bedste praksis samt fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling	56
Artikel 38a – Udøvelse af de delegerede beføjelser	57
Artikel 39 - Udvalgsprocedure	58
Artikel 40 - Gennemførelse	59
Artikel 41 – Ophævelse og overgangsbestemmelser	59
Artikel 42 – Ikrafttræden	61
Artikel 43 – Adressater	61
BILAG I - BORTSKAFFESESOPERATIONER	61
BILAG II - NYTTIGGØRELSESOPERATIONER.....	62
BILAG III – EGENSKABER, DER GØR AFFALD FARLIGT.....	64
BILAG IV – EKSEMPLER PÅ AFFALDSFOREBYGGELSESFORANSTALTNINGER NÆVNT I ARTIKEL 29.....	72
BILAG IVa – EKSEMPLER PÅ ØKONOMISKE INSTRUMENTER OG ANDRE FORANSTALTNINGER TIL AT GIVE INCITAMENTER TIL ANVENDELSE AF AFFALDSHIERAKIET, SOM ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3	73
BILAG IVb – GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 11, STK. 3	75
BILAG V – SAMMENLIGNINGSTABEL	76

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/852 af 30. maj 2018

om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(EØS-relevant tekst)

Præambel 30. maj 2018

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres og omlægges til bæredygtig materialehåndtering for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at sikre konkurrenceevnen på langt sigt. En ægte cirkulær økonomi kræver, at der træffes yderligere foranstaltninger vedrørende bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug ved at fokusere på produkters samlede livscyklus på en måde, der bevarer ressourcer og lukker kredsløbet. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.
- (2) Ved at forbedre effektiviteten af ressourceanvendelsen og sikre, at affald værdsættes som en ressource, kan man bidrage til at reducere Unionens afhængighed af import af råstoffer og lette omstillingen til en mere bæredygtig materialeforvaltning og til en cirkulær økonomisk model. Denne omstilling bør bidrage til de mål for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der er opstillet i Europa 2020-strategien, og skabe vigtige muligheder for lokale økonomier og interessenter, samtidig med at den bidrager til at øge synergierne mellem den cirkulære økonomi og energi-, klima-, landbrugs-, industri- og forskningspolitikkerne samt er til gavn for miljøet i form af mindskede drivhusgasemissioner samt for økonomien.

¹ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.

² EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.

³ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018

- (3) De mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁴, bør forhøjes, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi.
- (4) Det er nødvendigt at sikre sammenhængen mellem direktiv 2008/98/EF og beslægtede EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁶.
- (5) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Det er derfor vigtigt at opstille klare langsigtede politiske målsætninger, der kan fungere som rettesnor for foranstaltninger og investeringer, navnlig ved at forhindre skabelsen af strukturel overkapacitet for behandling af restaffald og fastlåsning af genanvendelige materialer på de lavere niveauer i affaldshierarkiet.
- (6) Kommunalt affald tegner sig for mellem 7 og 10 % af den samlede mængde affald, som produceres i Unionen. Denne affaldsstrøm er dog en af de mest udviklede at håndtere, og den måde, det gøres på, giver generelt et godt fingerpeg om kvaliteten af et lands overordnede affaldshåndteringssystem. De udfordringer, der er forbundet med håndtering af kommunalt affald, beror på dets meget komplekse karakter og blandede sammensætning, det producerede affalds umiddelbare nærhed til borgerne, dets store offentlige synlighed og dets indvirkning på miljøet og menneskers sundhed. Håndteringen af kommunalt affald kræver derfor et meget komplekst system med en effektiv indsamlingsordning, et effektivt sorteringsystem og en forsvarlig sporing af affaldsstrømme, en aktiv inddragelse af borgere og virksomheder, en infrastruktur, som er tilpasset den specifikke affaldssammensætning, og et veludviklet finansieringsystem. Lande, som har udviklet effektive systemer til håndtering af kommunalt affald, klarer sig generelt bedre, når det gælder affaldshåndtering som helhed, herunder opfyldelsen af genanvendelsesmålene
- (7) Erfaringerne har vist, at affaldshåndteringssystemer, uanset hvordan ansvaret for affaldshåndteringen er fordelt mellem offentlige og private aktører, kan bidrage til at opnå en cirkulær økonomi, og at beslutningen om fordelingen af ansvarsområder ofte afhænger af geografiske og strukturelle forhold. Reglerne fastlagt i dette direktiv tillader såvel affaldshåndteringssystemer, hvor kommunerne har det

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

overordnede ansvar for indsamlingen af kommunalt affald, som systemer, hvor dette arbejde er udliciteret til private operatører, og enhver anden type af ansvarsfordeling mellem offentlige og private aktører. Valget af system og eventuelle beslutninger om ændring af samme er fortsat medlemsstaternes ansvar.

- (8) Plantebaserede stoffer fra landbrugsfødevarerindustrien og fødevarer af ikke-animalsk oprindelse, som ikke længere er bestemt til menneskelig konsum, men bestemt til fodring af dyr, bør for at undgå overlapning af regler udelukkes fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF, hvis de er i fuld overensstemmelse med EU-foderstoflovgivningen. Direktiv 2008/98/EF bør derfor ikke finde anvendelse på disse produkter og stoffer, når de anvendes som foder, og direktivets anvendelsesområde skal derfor præciseres. Med forbehold af andre EU-bestemmelser inden for dyreernæring er animalske biprodukter bestemt til at blive anvendt som fodermidler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009⁷ allerede udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF i det omfang, at de er omfattet af anden EU-lovgivning.
- (9) Det er nødvendigt at indføje definitioner af ikke-farligt affald, kommunalt affald, bygge- og nedrivningsaffald, madaffald, materialenyttiggørelse, opfyldning og ordning for udvidet producentansvar i direktiv 2008/98/EF, således at anvendelsesområdet for disse begreber bliver præciseret.
- (10) For at sikre, at målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er baseret på pålidelige og sammenlignelige data, og muliggøre en mere effektiv overvågning af fremskridtene med at nå disse mål, bør definitionen af kommunalt affald i direktiv 2008/98/EF være i overensstemmelse med den definition, som anvendes til statistiske formål af Eurostat og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), og som i flere år har dannet grundlag for medlemsstaternes rapportering af data. Kommunalt affald er defineret som affald fra husholdninger og affald fra andre kilder såsom detailhandel, forvaltning, uddannelses-, sundheds-, indkvarterings- og restaurationssektoren samt andre tjenester og aktiviteter, der med hensyn til type og sammensætning er sammenligneligt med affald fra husholdninger. Kommunalt affald omfatter derfor bl.a. have-park-affald, såsom blade, græs og beskæringsrester, og affald fra renhold af gader og markedspladser, såsom indholdet af affaldsbeholdere og opfej med undtagelse af materialer såsom sand, sten, slam og støv. Medlemsstaterne skal sikre, at affald fra større handels- og industrivirksomheder, der ikke ligner affald fra husholdninger, ikke anses for kommunalt affald. Affald fra produktion, landbrug, skovbrug, fiskeri, byggeri og nedrivning, septiktanke, spildevandsledninger og spildevandsbehandling og udrangerede køretøjer er udelukket fra anvendelsesområdet for kommunalt affald. Kommunalt affald skal forstås som affald af de typer, der er opført i kapitel 15 01 og kapitel 20, med undtagelse af kode 20 02 02, 20 03 04 og 20 03 06, i affaldslisten opstillet ved Kommissionens afgørelse 2014/955/EU⁸ (1) i den version,

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).

⁸ Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 44).

der er gældende den 4. juli 2018. Affald henhørende under andre kapitler i den nævnte liste betragtes ikke som kommunalt affald undtagen i tilfælde, hvor kommunalt affald behandles og tildeles koder henhørende under kapitel 19 på nævnte liste. Medlemsstaterne må anvende de tilsvarende kategorier i affaldslisten til statistiske formål. Definitionen af kommunalt affald i dette direktiv indføres med henblik på at fastlægge anvendelsesområdet for målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse og reglerne for, hvordan de beregnes. Den er neutral med hensyn til, om den operatør, der håndterer affaldet, har offentlig eller privat status, og omfatter derfor affald fra husholdninger og andre kilder, der håndteres af eller på vegne af kommunerne eller direkte af private operatører.

- (11) Definitionen af bygge- og nedrivningsaffald omfatter affald fra bygge- og nedrivningsaktiviteter i generel forstand, herunder også affald fra mindre gør det selv-bygge- og nedrivningsaktiviteter i private husstande. Bygge- og nedrivningsaffald bør forstås som svarende til de typer affald, der indgår i kapitel 17 i affaldslisten opstillet ved afgørelse 2014/955/EU i den version, der er gældende den 4. juli 2018.
- (12) Der bør indføres en definition af materialenyttiggørelse, der dækker andre former for nyttiggørelse end energiudnyttelse og oparbejdning af affald til materialer, der anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling. Den omfatter forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning og andre former for materialenyttiggørelse såsom oparbejdning af affald til sekundære råstoffer i ingeniørteknisk øjemed i forbindelse med anlæg af veje og anden infrastruktur. Afhængigt af de konkrete omstændigheder kan sådan oparbejdning opfylde definitionen på genanvendelse, hvis materialeanvendelsen bygger på en forsvarlig kvalitetskontrol og opfylder alle relevante standarder, normer, specifikationer samt miljø- og sundhedsbeskyttelseskrav for den specifikke anvendelse.
- (13) Der bør indføres en definition af opfyldning for at præcisere, at det dækker enhver nyttiggørelsesoperation af egnet ikke-farligt affald med henblik på reetablering af udgravede områder eller ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning. Den affaldsmængde, der anvendes til opfyldning, bør være begrænset til den strengt nødvendige for at opfylde disse formål.
- (14) Der bør indføres en definition af ordning for udvidet producentansvar for at præcisere, at det dækker et sæt af foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at sikre, at producenter af produkter bærer det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus, herunder i form af særskilt indsamling, sortering og behandling. Denne forpligtelse kan også omfatte et organisatorisk ansvar og et ansvar for at bidrage til affaldsforebyggelse og til produkternes genbrugelighed og genanvendelighed. Producenter af produkter kan opfylde forpligtelserne under ordningen for udvidet producentansvar individuelt eller kollektivt.
- (15) For at bidrage til at nå målsætningerne fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør medlemsstaterne gøre brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitament til anvendelse af affaldshierarkiet såsom dem, der er angivet i bilag IVa, heriblandt deponerings- og forbrændingsgebyrer, ordninger med mængdebaseret afregning, ordninger for udvidet producentansvar, lettelse af

fødevarerdonationer og incitamerter for lokale myndigheder, eller andre relevante instrumenter og foranstaltninger.

- (16) For at fremme bæredygtig ressourceanvendelse og industriel symbiose bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at lette anerkendelsen af et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, som biprodukt, hvis de harmoniserede betingelser, der er fastlagt på EU-plan, overholdes. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at fastlægge de nærmere kriterier for anvendelsen af en status som biprodukt, idet den prioriterer reproducerbare praksisser for industriel symbiose.
- (17) For at give operatører på markedet for sekundære råstoffer øget sikkerhed med hensyn til stoffers eller genstandes status som affald eller ikkeaffald og fremme lige konkurrencevilkår er det vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis det opfylder alle de betingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv. Sådanne foranstaltninger kan omfatte vedtagelse af lovgivning til gennemførelse af disse betingelser, suppleret med procedurer til støtte for deres implementering såsom fastlæggelse af materiale- og anvendelsesspecifikke kriterier for affaldsfasens ophør, vejledende dokumenter, afgørelser i konkrete sager og andre procedurer for ad hoc-anvendelse af de harmoniserede betingelser, der er fastsat på EU-plan. Sådanne foranstaltninger bør omfatte bestemmelser om håndhævelse for at kontrollere, at affald, der anses for at være ophørt med at være affald som følge af en nyttiggørelsesoperation, er i overensstemmelse med EU-retten om affald, kemikalier og produkter, med særlig prioritering af affaldsstrømme, der indebærer en højere risiko for menneskers sundhed og miljøet på grund af typen og mængden af disse affaldsstrømme, affald, der er genstand for innovative processer, og affald, som nyttiggøres med henblik på efterfølgende videreanvendelse i andre medlemsstater. Foranstaltningerne kan også omfatte fastlæggelsen af et krav til operatører, som nyttiggør affald, eller indehavere af nyttiggjorte affaldsmaterialer om at påvise overholdelse af de betingelser, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv. For at forhindre ulovlige overførsler af affald og for at øge bevidstheden blandt medlemsstater og økonomiske operatører, bør der være større gennemsigtighed omkring medlemsstaternes tilgange til affaldsfasens ophør, navnlig med hensyn til deres afgørelser i konkrete sager og resultatet af de kompetente myndigheders kontrol, samt medlemsstaters og kompetente myndigheders særlige bekymringer i forhold til visse affaldsstrømme. Den endelige afgørelse om, hvorvidt betingelserne fastlagt i artikel 5 eller i artikel 6 i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv, er opfyldt, træffes alene af medlemsstaten på grundlag af alle relevante oplysninger fra indehaveren af materialet eller affaldet.
- (18) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastlægge nærmere anvendelseskriterier for affaldsfasens ophør. Der bør i den forbindelse overvejes specifikke kriterier for affaldsfasens ophør, i det mindste for tilslag/fyldstof, papir, dæk og tekstiler.

- (19) Anvendelsen af reglerne for biprodukter og affaldsfasens ophør bør ikke berøre andre EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 28 og artikel 50, stk. 4a og 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006⁹ om overførsel af affald, samt lovgivningen om kemikalier og lovgivningen vedrørende markedsføring af visse produkter. Affaldsfasen kan kun betragtes som ophørt, hvis stofferne eller genstandene opfylder de relevante produktkrav. Der kan fastlægges regler om affaldsfasens ophør i produktspecifik lovgivning.
- (20) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at fremme udvikling, fremstilling, markedsføring og brug af produkter og produktkomponenter, der har flere anvendelsesmuligheder, indeholder genanvendte materialer, er teknisk holdbare og lette at reparere og som, efter at de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, for at lette en korrekt gennemførelse af affaldshierarkiet og uden at lægge hindringer i vejen for den frie bevægelighed for varer på det indre marked. Disse foranstaltninger bør tage højde for produkternes virkninger i hele deres livscyklus, affaldshierarkiet og, hvor det er relevant, deres potentiale for at blive genanvendt flere gange.
- (21) Ordninger for udvidet producentansvar er et væsentligt element i effektiv affaldshåndtering. Der er imidlertid stor forskel på ordningernes effektivitet og resultater i de forskellige medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at fastsætte minimumsdriftskrav for sådanne ordninger for udvidet producentansvar og at præcisere, at disse krav også gælder for ordninger for udvidet producentansvar, der er indført i henhold til andre EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF¹⁰, direktiv 2006/66/EF¹¹ og direktiv 2012/19/EU¹², i tilgift til de krav, der allerede er fastsat deri, medmindre andet udtrykkeligt er anført. Det er nødvendigt at skelne mellem de generelle minimumskrav, der gælder for alle ordninger, og dem, der kun gælder for organisationer, som gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter. Medmindre medlemsstaterne bestemmer noget andet, finder de generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar ikke anvendelse på ordninger, som ikke opfylder definitionen på en ordning for udvidet producentansvar.
- (22) De generelle minimumskrav bør nedbringe omkostningerne og forbedre resultaterne samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for små og mellemstore virksomheder og e-handelsvirksomheder, og fjerne hindringerne for et velfungerende indre marked. De bør også bidrage til, at omkostningerne ved udtjente produkter medtages i produktpriserne, og give producenterne incitament til, ved udformningen af deres produkter, at tage bedre hensyn til genanvendelighed, genbrugelighed, reparabilitet og tilstedeværelsen af farlige stoffer. Disse krav bør i det hele taget forbedre administrationen og gennemsigtigheden af ordninger for udvidet producentansvar og mindske risikoen

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

for interessekonflikter mellem organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter og affaldsoperatører, som sådanne organisationer engagerer. Kravene bør gælde for både nye og eksisterende ordninger for udvidet producentansvar. Det er dog nødvendigt med en overgangsperiode for eksisterende ordninger for udvidet producentansvar, så deres strukturer og procedurer kan tilpasses de nye krav.

- (23) De offentlige myndigheder spiller en vigtig rolle i tilrettelæggelsen af indsamlingen og behandlingen af kommunalt affald og i den relaterede kommunikation med borgerne herom. Bestemmelser vedrørende det økonomiske ansvar for producenter af produkter, der indføres som en del af de generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar, bør finde anvendelse, uden at det berører de offentlige myndigheds beføjelser med hensyn til indsamling og behandling af kommunalt affald.
- (24) I tilfælde, hvor offentlige myndigheder er ansvarlige for at tilrettelægge de praktiske aspekter af håndtering af affald fra produkter, der er omfattet af ordninger for udvidet producentansvar, bør disse tjenesteydelser leveres på en omkostningseffektiv måde, og det økonomiske ansvar for producenter af produkter bør ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at udøve disse tjenester. Sådanne omkostninger bør fastlægges på en gennemsigtig måde mellem de berørte aktører, herunder producenter af produkter, deres organisationer og offentlige myndigheder.
- (25) I tilfælde, hvor producenter af produkter eller organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, er ansvarlige for håndteringen af affald fra produkter, som de markedsfører, bør de af hensyn til en forsvarlig affaldshåndtering sikre, at affaldshåndteringstjenesterne leveres hele året rundt, uanset om de mål og målsætninger, der gælder for dem, er blevet opfyldt. De bør endvidere ikke begrænse det geografiske, produktmæssige og materielle dækningsområde med disse tjenester til de områder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.
- (26) Producenter af produkter bør dække de omkostninger, som er nødvendige for at opfylde målene for affaldshåndtering og andre mål og målsætninger, herunder om affaldsforebyggelse, der er fastlagt for den relevante ordning for udvidet producentansvar. Sådanne omkostninger kan på strenge betingelser deles med de oprindelige affaldsproducenter eller -distributører, hvis det er begrundet i behovet for at sikre en forsvarlig affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar.
- (27) Kommissionen bør vedtage retningslinjer for gradueringen af finansielle bidrag fra producenter af produkter til ordninger for udvidet producentansvar for at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af dette direktiv og lette det indre markeds funktionsdygtighed. For at sikre sammenhæng på det indre marked bør Kommissionen også have mulighed for at vedtage harmoniserede kriterier med henblik herpå ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

- (28) Repræsentanter med bemyndigelse til at opfylde forpligtelser for producenter af produkter vedrørende udvidet producentansvar kan være underlagt krav, der gør det muligt for den medlemsstat, på hvis område de er etableret, at overvåge og kontrollere overholdelsen af disse forpligtelser. Disse krav bør dog ikke gå videre end de krav, som gælder for de producenter af produkter og de organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, og som er etableret i den samme medlemsstat.
- (29) Affaldsforebyggelse er den mest effektive måde til at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige påvirkninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktionen og overvåge og vurdere de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger. Som led i disse foranstaltninger bør medlemsstaterne fremme innovative produktions-, forretnings- og forbrugsmodeller, som mindsker tilstedeværelsen af farlige stoffer i materialer og produkter, som tilskynder til forøgelse af produkters levetid, og som fremmer genbrug, herunder gennem etablering af og støtte til genbrugs- og reparationsnetværk såsom dem, der drives af socialøkonomiske virksomheder, returpant- og return-refill-ordninger samt ved at skabe incitamenter til genfremstilling og reovering og, hvor det er relevant, omdefinering af produkter samt deleplatforme. For at sikre, at de overordnede fremskridt med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne måles på ensartet vis, bør der fastsættes fælles indikatorer og mål.
- (30) Fremme af bæredygtighed i produktion og forbrug kan yde et vigtigt bidrag til forebyggelse af affald. Medlemsstaterne bør gennemføre foranstaltninger for at gøre forbrugerne opmærksomme på dette bidrag og tilskynde dem til at deltage mere aktivt for at forbedre ressourceeffektiviteten. De foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at nedbringe affaldsproduktionen, bør inkludere løbende kommunikations- og oplysningsinitiativer for at højne bevidstheden omkring affaldsforebyggelse og henkastning af affald og kan inkludere anvendelse af returpantordninger og fastsættelse af kvantitative mål og i givet fald skabelse af passende økonomiske incitamenter for producenter.
- (31) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at fremme bekæmpelsen og reduktionen af madaffald i tråd med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationers (FN) Generalforsamling vedtog den 25. september 2015, og navnlig målet om at halvere det globale madaffald pr. indbygger i detail- og forbrugerleddet og reducere madspild i produktions- og forsyningskæden, herunder tab efter høsten, senest i 2030. Disse foranstaltninger bør sigte mod at forebygge og reducere madaffald inden for primærproduktion, i forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevareredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne. For at bidrage til og sikre, at man er på vej mod opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling, bør medlemsstaterne tilstræbe at opfylde et vejledende EU-dækkende mål for reduktion af madaffald på 30 % i 2025 og 50 % i 2030. Medlemsstaterne bør under henvisning til de miljømæssige, sociale og økonomiske fordele ved at forebygge madaffald fastlægge specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af madaffald, herunder oplysningskampagner om, hvordan madaffald kan forebygges, i deres affaldsforebyggelsesprogrammer. Medlemsstaterne bør måle de fremskridt, der gøres med reduktionen af madaffald. For at måle disse fremskridt og lette udvekslingen af god praksis i hele Unionen både mellem medlemsstater og mellem

fødevareromsomhedsledere, bør der fastsættes en fælles metode til måling heraf. Rapportering om mængden af madaffald, baseret på denne metode, bør foretages hvert år.

- (32) For at forebygge madaffald bør medlemsstaterne indføre incitamentter til indsamling af usolgte fødevarerprodukter på alle trin af fødevarerforsyningskæden og til sikker omfordeling heraf, herunder til velgørende organisationer. Også forbrugernes bevidsthed om, hvad holdbarhedsangivelserne »sidste anvendelsesdato« og »mindst holdbar til« betyder, bør forbedres for at reducere madaffaldet.
- (33) Henkastet affald har, hvad enten det forekommer i byerne, på landjorden, i floder, på havet eller andetsteds, direkte og indirekte skadevirkninger på miljøet, på borgernes trivsel og på økonomien, og omkostningerne ved at fjerne det udgør en unødigt økonomisk belastning for samfundet. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger med henblik på at forebygge alle former for henkastning, dumpning, ukontrolleret håndtering eller andre måder at skille sig af med affald på. Medlemsstaterne bør også træffe foranstaltninger til at fjerne affald, der er henkastet i miljøet, uanset dets oprindelse eller størrelse, og uanset om det er henkastet forsætligt eller uagtsomt. Foranstaltningerne til at forebygge og reducere affaldsmængden fra de produkter, som det henkastede affald i naturen og havmiljøet primært stammer fra, kan bl.a. bestå i forbedringer i affaldshåndteringsinfrastruktur og -praksis, økonomiske instrumenter og oplysningskampagner. Medlemsstaterne bør, når de overvejer en foranstaltning, som har restriktiv indvirkning på den interne EU-handel, være i stand til at påvise, at den pågældende foranstaltning egner sig til at nå målsætningen om forebyggelse og reduktion af henkastet affald i naturen og havmiljøet, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte målsætning, og ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (34) Bekæmpelsen af henkastet affald bør være de kompetente myndigheders og producenterne fælles opgave. Forbrugere bør motiveres til at ændre adfærd, herunder gennem undervisning og bevidstgørelse, mens producenterne bør fremme en bæredygtig anvendelse af deres produkter og bidrage til en forsvarlig bortskaffelse af affaldet herfra.
- (35) Henkastet affald i havmiljøet er et særligt presserende problem, og medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at standse produktionen af havaffald i Unionen og dermed bidrage til målet i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015 om at forhindre og væsentligt reducere al slags havforurening fra 2025, især fra landbaserede aktiviteter, herunder havaffald og forurening med næringsstoffer. Eftersom havaffald, og især plastaffald, i vid udstrækning stammer fra landbaserede aktiviteter og primært kan henføres til mangelfuld affaldshåndteringspraksis og -infrastruktur, borgernes henkastning af affald og manglende offentlig bevidsthed, bør der fastsættes særlige foranstaltninger i affaldsforebyggelsesprogrammer og affaldshåndteringsplaner. Disse foranstaltninger bør bidrage til målet om opnåelse af »god miljøtilstand« i havmiljøet senest i 2020 som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2008/56/EF¹³. I henhold til dette direktiv skal medlemsstaterne fastlægge specifikke strategier og foranstaltninger og ajourføre dem hvert sjette år. De skal også med regelmæssige mellemrum, fra og med 2018, rapportere om deres fremskridt med opretholdelsen eller opnåelsen af målet om god miljøtilstand. Foranstaltningerne til håndtering af henkastet affald i direktiv 2008/98/EF bør derfor koordineres med de foranstaltninger, der er påkrævet i henhold til direktiv 2008/56/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF¹⁴.

- (36) Visse råstoffer har stor betydning for økonomien i Unionen, og forsyningen heraf er præget af høj risiko. For at sikre forsyningssikkerheden med hensyn til disse råstoffer bør medlemsstaterne i tråd med råstofinitiativet fastsat af Kommissionen i sin meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« og målsætningerne og målene for det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer træffe foranstaltninger til at fremme genbrug af produkter, der udgør hovedkilderne til råstoffer af kritisk betydning, med henblik på at forhindre, at disse stoffer bliver til affald. I den forbindelse har Kommissionen opstillet en liste over sådanne råstoffer af kritisk betydning for Unionen i sin meddelelse af 13. september 2017 om »2017-listen over råstoffer af kritisk betydning for EU«, og denne liste gennemgås regelmæssigt.
- (37) For yderligere at støtte en effektiv gennemførelse af råstofinitiativet bør medlemsstaterne også træffe foranstaltninger til at opnå den bedst mulige håndtering af affald, der indeholder betydelige mængder råstoffer af kritisk betydning, og samtidig tage den økonomiske og teknologiske gennemførlighed og de miljø- og sundhedsmæssige fordele i betragtning. Desuden bør de i deres affaldshåndteringsplaner indføre nationalt hensigtsmæssige foranstaltninger for indsamling, sortering og nyttiggørelse af affald, der indeholder betydelige mængder af disse råstoffer. Foranstaltningerne bør indføres i affaldshåndteringsplanerne, når de ajourføres første gang efter dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen bør forelægge oplysninger om relevante produktgrupper og affaldsstrømme på EU-niveau. Forelæggelse af nævnte oplysninger forhindrer imidlertid ikke medlemsstaterne i at træffe foranstaltninger for andre råstoffer, der betragtes som vigtige for deres nationale økonomi.
- (38) Når produkter, materialer og stoffer bliver til affald, kan tilstedeværelsen af farlige stoffer i dette affald gøre det uegnet til genanvendelse eller fremstilling af sekundære råstoffer af høj kvalitet. Det er derfor, i overensstemmelse med det 7. miljøhandlingsprogram, hvori der opfordres til udvikling af ikkegiftige materialekredsløb, nødvendigt at fremme foranstaltninger til begrænsning af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter, herunder genanvendte materialer, samt at sikre, at der oplyses tilstrækkeligt om tilstedeværelsen af farlige stoffer, og navnlig af meget problematiske stoffer, i hele materialernes og produkternes livscyklus. For at nå disse målsætninger er det nødvendigt at forbedre sammenhængen mellem EU-retten om affald, om kemikalier og om produkter og at give Det Europæiske Kemikalieagentur en rolle i at sikre, at der er oplysninger om tilstedeværelsen af særligt problematiske stoffer til rådighed i hele livscyklussen for produkter og materialer, herunder affaldsfasen.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

- (39) En forbedret ressourceanvendelse kan medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner. Af denne grund bør Kommissionen inden udgangen af 2018 foreslå en retningsgivende indikator og en resultattavle med delindikatorer for ressourceeffektivitet for at overvåge fremskridtene hen imod målet om forøgelse af ressourceeffektiviteten på EU-plan.
- (40) Fremme af en bæredygtig bioøkonomi kan bidrage til at mindske Unionens afhængighed af importerede råstoffer. Biobaserede, genanvendelige produkter og komposterbare, bionedbrydelige produkter kan derfor være en anledning til at fremme yderligere forskning og innovation og erstatte råstoffer baseret på fossile brændstoffer med vedvarende energikilder.
- (41) For at undgå en affaldsbehandling, der fastlåser ressourcer på affaldshierarkiets laveste niveauer, øge andelen af affald, der forberedes til genbrug eller genanvendes, skabe mulighed for genanvendelse af høj kvalitet og fremme brugen af sekundære råstoffer af høj kvalitet, bør medlemsstaterne sikre en bedre overholdelse af forpligtelsen til at indsamle affald særskilt, som er fastsat i artikel 10, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, herunder forpligtelsen til at etablere særskilt indsamling af som minimum papir-, metal-, plast- og glasaffald, som medlemsstaterne skulle opfylde senest i 2015, og bør indføre særskilt indsamling af bioaffald, farligt affald produceret af husholdninger og tekstilaffald. Farligt bioaffald og emballageaffald indeholdende farlige stoffer bør, hvor det er relevant, være underlagt særlige indsamlingskrav.
- (42) Særskilt indsamling kan ske ved afhentning ved husstanden, indleverings- og modtagesystemer og andre indsamlingsordninger. Selv om forpligtelsen til særskilt indsamling af affald kræver, at affaldet skal holdes adskilt efter type og art, bør det være muligt at indsamle bestemte typer affald sammen, forudsat at dette ikke forhindrer genanvendelse af høj kvalitet eller andre former for nyttiggørelse af affald i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at afvige fra den generelle forpligtelse til særskilt affaldsindsamling i andre behørigt begrundede tilfælde, f.eks. hvor den særskilte indsamling af specifikke affaldsstrømme i fjerntliggende og tyndt befolkede områder har negative miljøpåvirkninger, der opvejer indsamlingens generelle miljømæssige fordele, eller medfører uforholdsmæssigt store økonomiske omkostninger. Ved vurderingen af, om de økonomiske omkostninger i konkrete tilfælde er uforholdsmæssigt store, bør medlemsstaterne tage hensyn til de samlede økonomiske fordele ved særskilt indsamling, herunder undgåelse af direkte omkostninger og omkostningerne ved de negative miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser, der er forbundet med indsamling og behandling af blandet affald, indtægter fra salg af sekundære råstoffer og muligheden for at udvikle markeder for sådanne materialer, samt bidrag fra affaldsproducenter og producenter af produkter, som yderligere ville kunne forbedre omkostningseffektiviteten af affaldshåndteringssystemerne.

- (43) Målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør øges med henblik på at skabe betydelige miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige fordele og at fremskynde omstillingen til en cirkulær økonomi.
- (44) Gennem en gradvis forøgelse af de nuværende mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør det sikres, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer effektivt forberedes med henblik på genbrug eller genanvendes, samtidig med at der sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, og at økonomisk værdifulde materialer i affald kanaliseres tilbage i den europæiske økonomi, hvilket fremmer gennemførelsen af råstofinitiativet og skabelsen af en cirkulær økonomi.
- (45) Der findes store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til de resultater, de har opnået med deres affaldshåndtering, navnlig hvad angår genanvendelse af kommunalt affald. For at tage hensyn til disse forskelle bør de medlemsstater, der ifølge svarene på OECD's og Eurostats fælles spørgeskema i 2013 lod mindre end 20 % af deres kommunale affald forberede med henblik på genbrug og genanvende, eller som deponerede mere end 60 % af deres kommunale affald, kunne bestemme, at de har brug for mere tid til at opfylde de mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat for 2025, 2030 og 2035. I lyset af de gennemsnitlige årlige fremskridt, der er konstateret i medlemsstaterne i de seneste 15 år, vil disse medlemsstater skulle øge deres genanvendelseskapacitet til et niveau, der ligger langt over de tidligere gennemsnit, for at opfylde disse mål. For at sikre at der gøres vedvarende fremskridt hen imod målene, og at manglerne i forbindelse med gennemførelsen afhjælpes i god tid, bør de medlemsstater, der anvender mere tid, opfylde midlertidige mål og fastlægge en gennemførelsesplan på grundlag af detaljerede kriterier.
- (46) For at sikre pålideligheden af data er det vigtigt at fastlægge mere præcise regler for, hvordan medlemsstaterne skal rapportere, hvad der er effektivt genanvendt og forberedt med henblik på genbrug og kan anses for at bidrage til opfyldelsen af målene. Beregningen af genanvendelsesmålene bør være baseret på vægten af det kommunale affald, der når frem til genanvendelse. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af det kommunale affald, der medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor det kommunale affald kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne ikke desto mindre, på strenge betingelser og som en undtagelse fra hovedreglen, kunne fastsætte vægten af det genanvendte kommunale affald på grundlag af en måling af outputtet fra enhver sorteringsoperation. Tab af materialer, der finder sted, før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f.eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medregnes i det affald, der rapporteres som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler om beregning af de gennemsnitlige tabsandele for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør redegøre for sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolrapporter, der ledsager de data, som de indberetter til Kommissionen om genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsandele bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de forskellige hovedaffaldstyper, de forskellige kilder (såsom husholdninger eller erhverv), de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsandele bør kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger andre pålidelige data, navnlig i forbindelse med overførsel

og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der er indbygget i den genanvendelsesproces, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

(47) Efter afstemningen af definitionerne indeholdt i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/62/EF¹⁵, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF, direktiv 2008/98/EF og direktiv 2012/19/EU er bestemmelsen i artikel 6 i direktiv 2008/98/EF om at betragte affaldsfasen som ophørt i forbindelse med de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i nævnte direktiver, ikke længere nødvendig. Materialer, der ophører med at være affald gennem en nyttiggørelses- eller genanvendelsesproces skal medregnes i opfyldelsen af de respektive nyttiggørelses- og genanvendelsesmål i nævnte direktiver i overensstemmelse med de gældende beregningsmetoder. Affaldsmaterialer, der ophører med at være affald som følge af en forberedende operation forud for den egentlige genanvendelse, kan medregnes som genanvendte, forudsat at de er beregnet til efterfølgende at blive oparbejdet til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten det er til det oprindelige eller til andre formål. Materialer, der er ophørt med at være affald, og som skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling, som opfyldes eller bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse bortset fra forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

(48) Når beregningen af genanvendelsesandelen anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt affald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selv om outputtet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller digestat, kan andet output også tages i betragtning, hvis det indeholder sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede, bionedbrydelige affald. I andre tilfælde, hvor bionedbrydeligt affald oparbejdes til materialer, som skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse bortset fra forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, bør denne oparbejdning i overensstemmelse med definitionen på genanvendelse ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

(49) Medlemsstaterne bør med henblik på beregning af, om målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er opfyldt, kunne medtage genanvendelsen af metaller, der er frasorteret efter forbrændingen af kommunalt affald. Kommissionen bør, med henblik på at sikre en ensartet beregning af disse data, vedtage detaljerede regler for kvalitetskriterierne for genanvendte metaller og for beregningen, kontrollen og rapporteringen af data.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

- (50) I forbindelse med affald, som eksporteres fra Unionen med henblik på forberedelse til genbrug eller genanvendelse, bør medlemsstaterne gøre effektiv brug af de kontrolbeføjelser, der er omhandlet i artikel 50, stk. 4c, i forordning (EF) nr. 1013/2006, til at kræve dokumentation med henblik på at fastslå, hvorvidt en eksport bestemt til nyttiggørelsesoperationer er i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 49 og således håndteres på en miljømæssigt forsvarlig måde i et anlæg drevet i overensstemmelse med standarder for menneskers sundhed og miljøbeskyttelse, som i det store hele svarer til de standarder, der er fastlagt i EU-lovgivningen. Medlemsstaterne kan i den forbindelse samarbejde med andre relevante aktører såsom de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet, uafhængige tredjepartsverifikationsorganer eller organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter etableret under ordninger for udvidet producentansvar, som ville kunne foretage fysisk og anden kontrol af anlæg i tredjelande. Medlemsstaterne bør i den kvalitetskontrolrapport, der ledsager dataene om opfyldelsen af målene, redegøre for de foranstaltninger, de har truffet til at opfylde forpligtelsen til at sikre, at affald, der eksporteres ud af Unionen, behandles på stort set tilsvarende vilkår, som dem der kræves i henhold til relevant EU-miljøret.
- (51) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen, bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- (52) Industriaffald, visse dele af erhvervsaffald og udvindingsaffald er yderst forskellige affaldstyper med hensyn til sammensætning og mængde og er meget forskelligt afhængig af den økonomiske struktur i medlemsstaten, strukturen i den pågældende industri- eller erhvervssektor, der producerer affaldet, og industritæthed eller erhvervstæthed i et bestemt geografisk område. For industri- og udvindingsaffald har en industrierorienteret tilgang med anvendelse af BAT-referencedokumenter og lignende instrumenter til håndtering af de specifikke spørgsmål vedrørende forvaltningen af en bestemt type affald derfor i de fleste tilfælde været betragtet som en hensigtsmæssig løsning. Emballageaffald fra industri- og erhvervssektorer bør imidlertid stadig være omfattet af kravene i direktiv 94/62/EF og direktiv 2008/98/EF, herunder forbedringer heraf. Med henblik på yderligere at udforske potentialet for forøgelse af forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af erhvervsaffald, ikke-farligt industriaffald og andre centrale affaldsstrømme bør Kommissionen overveje at opstille mål for disse affaldsstrømme.
- (53) Med henblik på at sikre, at målsætningerne for EU-retten om affald fortsat opfyldes, er det vigtigt, at Kommissionen reviderer de bortskaffelsesoperationer, der er opført i bilag I til direktiv 2008/98/EF. Denne revision bør foretages i lyset af artikel 13 i nævnte direktiv under hensyntagen til relevante oplysninger, såsom udviklingen på internationalt plan, navnlig hvad angår Baselkonventionen af 22. marts 1989 om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf¹⁶.

¹⁶ EFT L 39 af 16.2.1993, s. 3.

- (54) Farligt affald, der produceres af husholdninger, såsom farligt affald fra maling, lak, opløsnings- eller rengøringsmidler, bør også indsamles særskilt for at undgå, at kommunalt affald forurenes med farlige affaldsfraktioner, der kan forringe genanvendelseskvaliteten, og sikre en miljømæssig forsvarlig håndtering af dette farlige affald. Der findes i den forbindelse allerede specifikke indsamlingsforpligtelser for affald fra elektrisk og elektronisk udstyr samt udtjente batterier og akkumulatorer produceret af husholdninger.
- (55) For at sikre, at håndteringen af olieaffald giver det bedste samlede miljøresultat, er det vigtigt at indsamle det særskilt og undgå, at det blandes med andre former for affald eller stoffer. Der bør ved håndteringen af olieaffald gives prioritet til regenerering eller alternativt andre genanvendelsesoperationer, som giver et tilsvarende eller et bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering. Med henblik på yderligere at forbedre håndteringen af olieaffald bør Kommissionen overveje og i givet fald foreslå foranstaltninger til forbedring af håndteringen af olieaffald, herunder kvantitative mål for regenerering. Der bør ved denne revision fokuseres på de forskellige håndteringsmuligheder for så vidt angår regenerering af olieaffald samt på kvaliteten og den endelige anvendelse af regenererede og genanvendte produkter.
- (56) For at undgå en affaldsbehandling, der fastlåser ressourcer på de lavere niveauer i affaldshierarkiet, sikre en genanvendelse af høj kvalitet og fremme brugen af sekundære råstoffer af høj kvalitet bør medlemsstaterne sikre, at bioaffald indsamles særskilt og gennemgår en genanvendelsesproces, der lever op til et højt miljøbeskyttelsesniveau, og hvis output opfylder relevante høje kvalitetsnormer.
- (57) Dette direktiv fastsætter langsigtede målsætninger for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstater klare retningslinjer for de investeringer, der skal til for at opfylde disse målsætninger. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale planer for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering vurdere og tage hensyn til de nødvendige investeringer og andre finansielle midler, herunder for lokale myndigheder. Denne vurdering bør indgå i affaldshåndteringsplanen eller andre strategiske dokumenter. Medlemsstaterne bør i den forbindelse gøre fornuftigt brug af investeringer, herunder gennem EU-fonde, ved at prioritere forebyggelse, inklusiv genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Kommissionen bør bistå de kompetente myndigheder med at udvikle en effektiv finansiel ramme, herunder i relevant omfang gennem brug af EU-fonde, med henblik på at gennemføre kravene i dette direktiv i overensstemmelse med affaldshierarkiet og støtte innovationen inden for teknologier og affaldshåndtering.
- (58) Korrekt håndtering af farligt affald er stadig et problem i Unionen, og dataene om behandlingen af denne affaldsstrøm er ufuldstændige. Registrerings- og sporbarhedsmekanismerne bør derfor forbedres ved at indføre elektroniske registre for farligt affald i medlemsstater. Elektronisk dataindsamling bør om nødvendigt udvides til at omfatte andre typer affald for at forenkle registreringen for virksomheder og forvaltninger og forbedre overvågningen af affaldsstrømme i Unionen.

- (59) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at verificere overholdelsen af bestemmelserne eller til at sikre en god gennemførelse, og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen af, hvorvidt bestemmelserne overholdes, udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (60) Data rapporteret fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsdata, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om opfyldelsen af målene fastsat i EU-retsakter om affald anvende de nyeste regler, der er udarbejdet af Kommissionen og metoder udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelsen af dette direktiv.
- (61) For at lette en passende fortolkning og gennemførelse af de krav, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF, er det hensigtsmæssigt at udvikle og regelmæssigt gennemgå retningslinjer vedrørende disse krav og sikre udveksling af information og deling af bedste praksis mellem medlemsstaterne for så vidt angår den praktiske gennemførelse og håndhævelse af disse krav. Sådanne retningslinjer, informationsudvekslinger og delinger af bedste praksis bør bl.a. fremme en fælles forståelse og anvendelse i praksis af definitionen af »affald«, herunder udtrykket »skille sig af med«, og der bør tages hensyn til cirkulære forretningsmodeller, hvor f.eks. et stof eller en genstand overføres fra en indehaver til en anden, uden at intentionen er at skille sig af hermed.
- (62) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 2008/98/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, som ændret ved nærværende direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁷. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2008/98/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 7, artikel 11a, stk. 9, artikel 33, stk. 2, artikel 35, stk. 5, og artikel 37, stk. 7,

¹⁷ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁸.

(64) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre affaldshåndteringen i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten, havens sundhed og sikkerheden for fisk og skaldyr ved at mindske mængden af havaffald samt en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(65) Direktiv 2008/98/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(66) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(67) Dette direktiv er vedtaget under hensyntagen til forpligtelserne fastsat i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning og bør gennemføres og anvendes i overensstemmelse med vejledningen i denne aftale —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1 – Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger til at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske produktionen af affald og de negative følger af affaldsproduktion og -håndtering og ved at mindske de samlede følger af ressourceanvendelsen og forbedre effektiviteten af en sådan anvendelse,

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

hvilket er afgørende for omstillingen til en cirkulær økonomi og for at sikre Unionens konkurrenceevne på lang sigt.

Artikel 2 – Undtagelser fra anvendelsesområdet

1. Følgende undtages fra direktivets anvendelsesområde:

- a) luftformige stoffer, der udledes i atmosfæren
- b) arealer (in situ), herunder ikke opgravet forurennet jord og bygninger, der er fast forbundet med arealet
- c) ikke-forurennet jord og andet naturligt forekommende materiale, der er opgravet i forbindelse med anlægsvirksomhed, hvor det er sikkert, at materialet i sin naturlige tilstand vil blive anvendt til anlægsvirksomhed på det sted, hvor det er blevet opgravet
- d) radioaktivt affald
- e) udrangeret sprængstof
- f) fækalier, hvis de ikke er omfattet af stk. 2, litra b), halm og andre naturlige, ikke-farlige materialer fra landbrug eller skovbrug, der anvendes i landbrug, skovbrug eller til fremstilling af energi fra en sådan biomasse ved hjælp af processer eller metoder, som ikke skader miljøet eller bringer menneskers sundhed i fare.

2. Følgende undtages fra direktivets anvendelsesområde, for så vidt det er omfattet af anden fællesskabslovgivning:

- a) spildevand
- b) animalske biprodukter, herunder forarbejdede produkter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1774/2002, undtagen dem, der er bestemt til forbrænding, deponering eller anvendelse i biogas- eller komposteringsanlæg
- c) døde dyr, der er døde på anden måde end ved slagtning, herunder dyr, der er aflivet med henblik på at udrydde epizootiske sygdomme, og som bortskaffes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1774/2002
- d) affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien.²⁰
- e) stoffer, der er bestemt til at blive anvendt som fodermidler som defineret i artikel 3, stk. 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009²¹, og som ikke består af eller indeholder animalske biprodukter.

3. Med forbehold af de forpligtelser, der er indeholdt i anden relevant fællesskabslovgivning omfatter dette direktiv ikke sediment, der flyttes inden for overfladevand med henblik på forvaltning af vand

²⁰ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).

og vandveje eller for at forhindre oversvømmelse eller afbøde virkningerne af oversvømmelse og tørke eller landindvinding, hvis det bevises, at sedimenterne er ikke-farlige.

4. Med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier affald kan der i særdirektiver fastsættes specifikke særbestemmelser eller bestemmelser til supplerende af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 3 – Definitioner

1. »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med
2. »farligt affald«: affald, der udviser en eller flere af de farlige egenskaber, der er anført i bilag III
 - 2a. »ikke-farligt affald«: affald, der ikke er omfattet af nr. 2)
 - 2b. »kommunalt affald«:
 - a) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra husholdninger, herunder papir og pap, glas, metal, plast, bioaffald, træ, tekstiler, emballage, affald af elektrisk og elektronisk udstyr, udtjente batterier og akkumulatorer samt storskrald, herunder madrasser og møbler
 - b) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra andre kilder, når dette affald med hensyn til type og sammensætning er sammenligneligt med affald fra husholdninger
Kommunalt affald omfatter ikke affald fra produktion, landbrug, skovbrug, fiskeri, septiktanke, spildevandsledninger og spildevandsbehandling, herunder spildevandsslam, udrangerede køretøjer eller bygge- og nedrivningsaffald.
Denne definition berører ikke fordelingen af ansvaret for affaldshåndtering mellem offentlige og private aktører
 - 2c. »bygge- og nedrivningsaffald«: affald produceret af bygge- og nedrivningsaktiviteter.
3. »olieaffald«: enhver form for industriolie eller smørelolie af mineralsk eller syntetisk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, såsom olie fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt olie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger
4. »bioaffald«: bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, kontorer, restauranter, engrossalg, kantiner, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsvirksomheder

- 4a. »madaffald«: alle fødevarer som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002²², der er blevet til affald

5. »affaldsproducent«: enhver, hvis aktivitet frembringer affald (den oprindelige affaldsproducent), eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning

6. »affaldsindehaver«: producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet

7. »forhandler«: enhver virksomhed, der optræder som hovedmand ved køb og efterfølgende salg af affald, herunder forhandlere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse

8. »mægler«: enhver virksomhed, der arrangerer nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald på andres vegne, herunder mæglere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse

9. »affaldshåndtering«: indsamling, transport, nyttiggørelse (herunder sortering), og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed.

10. »indsamling«: afhentning af affald, herunder indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg

11. »særskilt indsamling«: indsamling, hvor en affaldsstrøm holdes adskilt alt efter affaldets type og art for at lette en specifik behandling

12. »forebyggelse«: foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald, og som mindsker:
 - a) affaldsmængden, herunder via genbrug af produkter eller forlængelse af produkternes levetid
 - b) de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller
 - c) indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgevingen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

13. »genbrug«: enhver operation, hvor produkter eller komponenter, der ikke er affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til
14. »behandling«: nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperationer, der omfatter forberedelse forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse
15. »nyttiggørelse«: enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag II indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer
- 15a. »materialenyttiggørelse«: enhver nyttiggørelsesoperation bortset fra energiudnyttelse og oparbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling. Omfattet er bl.a. forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning.
16. »forberedelse med henblik på genbrug«: enhver nyttiggørelsesoperation i form af kontrol, rengøring eller reparation, hvor produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald, forberedes, således at de genbruges uden anden forbehandling
17. »genanvendelse«: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer
- 17a. »opfyldning«: en nyttiggørelsesoperation, hvor egnet ikke-farligt affald anvendes til reetablering af udgravede områder eller til ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning. Affald, der anvendes til opfyldning, skal erstatte materialer, som ikke er affald, være egnet til ovennævnte formål og være begrænset til den strengt nødvendige mængde til at opfylde disse formål
18. »regenerering af olieaffald«: enhver genanvendelsesproces, hvorved der kan fremstilles basisolier ved at raffinere olieaffald, navnlig ved at fjerne forurenende stoffer, oxidationsprodukter og tilsætningsstoffer fra sådanne olier

19. »bortskaffelse«: enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse. Bilag I indeholder en ikke-udtømmende liste over bortskaffelsesoperationer

20. »bedste tilgængelige teknik«: bedste tilgængelige teknik som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 96/61/EF.

21. »ordning for udvidet producentansvar«: et sæt af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne for at sikre, at producenter af produkter bærer det finansielle ansvar eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus.

Artikel 4 - Affaldshieraki

1. Følgende affaldshierarki skal tjene som en prioritetsrækkefølge for lovgivning og politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering:
 - a) forebyggelse
 - b) forberedelse med henblik på genbrug
 - c) genanvendelse
 - d) anden nyttiggørelse, f.eks. energiudnyttelse, og
 - e) bortskaffelse.

2. Når medlemsstaterne anvender det i stk. 1 omhandlede affaldshierarki, træffer de foranstaltninger til at fremme de muligheder, der giver det bedste samlede miljøresultat. Det kan i den forbindelse være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til livscyklus-tankegangen vedrørende de samlede konsekvenser af produktion og håndtering af den type affald.

Medlemsstaterne sikrer, at udarbejdelsen af lovgivning og politik om affald foregår på en helt igennem transparent måde under overholdelse af de nationale regler om høring og inddragelse af borgere og interessenter.

Medlemsstaterne tager hensyn til de generelle principper for beskyttelse af miljøet såsom forsigtighed, bæredygtighed, teknisk anvendelighed, økonomisk levedygtighed og beskyttelse af ressourcer samt til de samlede konsekvenser for miljø, menneskers sundhed, økonomi og samfund, jf. artikel 1 og 13.

3. Medlemsstaterne gør brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.

Artikel 5 - Biprodukter

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, anses for ikke at være affald, men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) det er sikkert, at stoffet eller genstanden videreanvendes
 - b) stoffet eller genstanden kan anvendes direkte uden anden yderligere forarbejdning, end hvad der er normal industriel praksis
 - c) stoffet eller genstanden fremstilles som en integrerende del af en produktionsproces, og
 - d) videreanvendelse er lovlig, dvs. at stoffet eller genstanden lever op til alle relevante krav til produkt, miljø og sundhedsbeskyttelse for den pågældende anvendelse og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for ensartet anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 for specifikke stoffer eller genstande.

Disse nærmere kriterier skal sikre et højt niveau for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og fremme en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2. Når Kommissionen vedtager disse gennemførelsesretsakter, skal den tage udgangspunkt i de strengeste og mest miljøvenlige af de kriterier, som medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, og prioritere reproducerbare praksisser for industriel symbiose i forbindelse med fastlæggelsen af de nærmere kriterier.

3. Såfremt der ikke er fastsat kriterier på EU-plan efter stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 for specifikke stoffer eller genstande.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse nærmere kriterier i overensstemmelse med Europa- Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535²³, såfremt nævnte direktiv kræver det.

Artikel 6 – Affaldsfasens ophør

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) stoffet eller genstanden skal anvendes til specifikke formål.
 - b) der findes et marked for eller en efterspørgsel efter et sådant stof eller en sådan genstand

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

- c) stoffet eller genstanden opfylder de tekniske krav til de specifikke formål og lever op til gældende lovgivning og normer vedrørende produkter, og
- d) anvendelsen af stoffet eller genstanden får ikke generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskers sundhed.

2. Kommissionen overvåger udviklingen af nationale kriterier for affaldsfasens ophør i medlemsstaterne og vurderer behovet for at udvikle EU-dækkende kriterier på grundlag heraf. Kommissionen vedtager med dette formål og i relevant omfang gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for ensartet anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 på visse typer affald.

Disse nærmere kriterier skal sikre en høj grad af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og fremme en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcer. De skal omfatte:

- a) affald, der må bruges som inputmateriale til nyttiggørelsesoperationen
- b) tilladte behandlingsprocesser og -teknikker
- c) kvalitetskriterier for materialer, der som resultat af nyttiggørelsesoperationen er ophørt med at være affald, i overensstemmelse med de gældende produktstandarder, herunder om nødvendigt grænseværdier for forurenende stoffer
- d) krav til håndteringssystemer for så vidt angår demonstration af overensstemmelsen med kriterierne for affaldsfasens ophør, herunder med hensyn til kvalitetskontrol og egenkontrol samt i relevant omfang akkreditering, og
- e) et krav om overensstemmelseserklæring.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Når Kommissionen vedtager disse gennemførelsesretsakter, skal den tage hensyn til de relevante kriterier, som medlemsstaterne har fastlagt i henhold til stk. 3, og tage udgangspunkt i de strengeste og mest miljøvenlige af disse kriterier.

3. Såfremt der ikke er fastlagt kriterier på EU-plan i henhold til stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 på visse typer affald. Disse nærmere kriterier skal tage hensyn til eventuelle mulige negative indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed af stoffet eller genstanden og skal opfylde de krav, der er fastlagt i stk. 2, litra a)-e).

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kriterier i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535, såfremt nævnte direktiv kræver det.

4. Hvis der ikke er fastsat kriterier hverken på EU-plan eller nationalt plan i henhold til henholdsvis stk. 2 eller 3, kan en medlemsstat på enkeltsagsbasis beslutte eller træffe passende foranstaltninger for at verificere, at et bestemt affald er ophørt med at være affald, på grundlag af betingelserne fastlagt i stk. 1 og, om nødvendigt, i overensstemmelse med kravene fastlagt i stk. 2, litra a)-e), samt under hensyntagen til grænseværdierne for forurenende stoffer og eventuelle mulige negative miljømæssige og sundhedsmæssige konsekvenser. Sådanne beslutninger truffet på enkeltsagsbasis skal ikke meddeles til Kommissionen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535.

Medlemsstaterne kan gøre oplysninger om beslutninger truffet på enkeltsagsbasis samt om resultaterne af verifikationer foretaget af kompetente myndigheder offentligt tilgængelige i elektronisk form.

5. En fysisk eller juridisk person, som:
- for første gang bruger et materiale, der er ophørt med at være affald, og som ikke er blevet markedsført, eller
 - for første gang markedsfører et materiale, efter at det er ophørt med at være affald,

skal sikre, at materialet opfylder de relevante krav i den gældende kemikalie- og produktrelaterede lovgivning. Betingelserne fastlagt i stk. 1 skal være opfyldt, før kemikalie- og produktlovgivningen finder anvendelse på det materiale, der er ophørt med at være affald

Artikel 7 – Affaldsliste

- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at opstille en affaldsliste samt gennemgå denne, jf. nærværende artikels stk. 2 og 3.

Affaldslisten skal omfatte farligt affald og skal tage hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier for farlige stoffer. Affaldslisten er bindende med hensyn til fastlæggelse af, hvilket affald der skal betragtes som farligt affald. Selv om et stof eller en genstand er medtaget på listen, betyder det ikke, at stoffet eller genstanden er affald under alle omstændigheder. Et stof eller en genstand betragtes kun som affald, hvis definitionen i artikel 3, nr. 1), er opfyldt.

- En medlemsstat kan betragte affald som farligt affald, selv om det ikke optræder på affaldslisten, hvis det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opført i bilag III. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde og giver Kommissionen alle relevante oplysninger. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.
- Hvis en medlemsstat kan dokumentere, at en given affaldstype, der er optaget på listen som farligt affald, ikke udviser nogen af egenskaberne i bilag III, kan den betragte det pågældende affald som ikke-farligt affald. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde og giver Kommissionen den fornødne dokumentation. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.
- Omklassificering af farligt affald som ikke-farligt affald må ikke ske ved fortyndinger eller blandinger, der har til formål at nedsætte den oprindelige koncentration af det forurenende stof, så det kommer ned under grænseværdien for, hvornår affald betragtes som farligt.

5. Udgået
6. Medlemsstaterne kan betragte affald som ikke-farligt affald i henhold til den liste, der henvises til i stk. 1.
7. Kommissionen sikrer, at listen over affald og enhver gennemgang af denne liste opfylder principperne om klarhed, forståelighed og tilgængelighed for brugerne, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'erne).

KAPITEL II GENERELLE KRAV

Artikel 8 – Udvidet producentansvar

1. For at styrke genbrug og forebyggelsen, genanvendelsen og anden nyttiggørelse af affald kan medlemsstaterne træffe lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, at enhver fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udvikler, fremstiller, forarbejder, behandler, sælger eller importerer produkter (produktets producent) har et udvidet producentansvar.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte modtagelse af returprodukter og af det affald, der er tilbage, efter at produkterne er blevet anvendt, samt den efterfølgende håndtering af affaldet og det finansielle ansvar for sådanne aktiviteter. Disse foranstaltninger kan omfatte en forpligtelse til at tilvejebringe offentligt tilgængelige oplysninger om, i hvilket omfang et produkt kan genbruges og genanvendes.

Når sådanne foranstaltninger omfatter fastlæggelse af ordninger for udvidet producentansvar, finder de generelle minimumskrav fastlagt i artikel 8a anvendelse.

Medlemsstaterne kan bestemme, at producenter af produkter, der på eget initiativ varetager det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus, bør anvende nogle af eller alle de generelle minimumskrav fastlagt i artikel 8a.

2. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at fremme et design af produkter eller produktkomponenter, der mindsker miljøpåvirkningen og produktionen af affald under fremstillingen og den efterfølgende anvendelse af produkterne, og for at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af produkter, der er blevet til affald, finder sted i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

Sådanne foranstaltninger kan blandt andet fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter og produktkomponenter med flere anvendelser, der indeholder genanvendte materialer, der er teknisk holdbare og lette at reparere, og som, efter at de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for at lette en korrekt gennemførelse af affaldshierarkiet.

Foranstaltningerne skal tage højde for produkternes indvirkning i hele deres livscyklus, affaldshierarkiet og, hvor det er relevant, potentialet for at kunne genanvendes flere gange

3. Ved anvendelse af udvidet producentansvar tager medlemsstaterne hensyn til, hvad der er teknisk muligt og økonomisk levedygtigt, og til den generelle indvirkning på miljøet, menneskers sundhed og samfundet og respekterer nødvendigheden af at sikre et velfungerende indre marked.
4. Det udvidede producentansvar anvendes med forbehold af ansvaret for affaldshåndtering som fastlagt i artikel 15, stk. 1, og med forbehold af den eksisterende specifikke lovgivning om affaldsstrømme og produkter.
5. Kommissionen tilrettelægger udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de aktører, der deltager i ordninger for udvidet producentansvar, om den praktiske gennemførelse af de generelle mindstekrav, der er fastlagt i artikel 8a. Dette omfatter blandt andet udveksling af oplysninger om bedste praksis for at sikre passende forvaltning, grænseoverskridende samarbejde vedrørende ordningerne for udvidet producentansvar og et velfungerende indre marked, om organisatoriske karakteristika ved og overvågning af organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenterne af produkter, om gradueringen af de finansielle bidrag, om udvælgelse af affaldshåndteringsoperatører, og om forebyggelse af henkastning af affald. Kommissionen offentliggør resultaterne af denne udveksling af oplysninger og kan udstikke retningslinjer om disse og andre relevante aspekter.

Kommissionen offentliggør i samråd med medlemsstaterne retningslinjer for grænseoverskridende samarbejde vedrørende ordninger for udvidet producentansvar og for graduering af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 4, litra b).

Hvis det er nødvendigt for at undgå forvridding af det indre marked, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte kriterier med henblik på en ensartet anvendelse af artikel 8a, stk. 4, litra b), men uden at fastsætte bidragenes nøjagtige størrelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Artikel 8a – Generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar

1. Når der etableres ordninger for udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, herunder i henhold til andre EU-retsakter, skal medlemsstaterne:
 - a) nøje fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af produkter, der markedsfører produkter i medlemsstaten, organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne, private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder og, hvor det er relevant, operatører inden for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt socialøkonomiske virksomheder

- b) i overensstemmelse med affaldshierarkiet fastlægge affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar som fastlagt i dette direktiv og i direktiv 94/62/EF, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU²⁴, samt fastsætte andre kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar
 - c) sikre, at der er etableret et rapporteringssystem til at indsamle data om de produkter, der markedsføres i medlemsstaten af producenter af produkter omfattet af det udvidede producentansvar, og data om indsamlingen og behandlingen af affald fra disse produkter, i givet fald med angivelse af affaldsmaterialestrømme såvel som andre data af relevans for litra b)
 - d) sikre ligebehandling af producenter af produkter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller produkter i små mængder.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, som er etableret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald. Medlemsstaterne træffer også foranstaltninger for at give affaldsindehavere incitamenter til at leve op til deres ansvar for at aflevere deres affald i de eksisterende særskilte indsamlingssystemer, navnlig gennem økonomiske incitamenter eller forskrifter, når det er relevant.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter:
- a) har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel
 - b) sikrer en passende adgang til affaldsindsamlingsordninger inden for de områder, der er omhandlet i litra a)
 - c) råder over de nødvendige finansielle eller finansielle og organisatoriske midler til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar
 - d) indfører en passende mekanisme for egenkontrol, der, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere:
 - i. dens økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene fastlagt i stk. 4, litra a) og b)
 - ii. kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra c), og med kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006
 - e) gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b), offentligt tilgængelige og, i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar også oplysninger om:

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

- i. ejerskab og medlemskab
 - ii. de økonomiske bidrag, der betales af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt, og
 - iii. udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar:

- a) dækker følgende omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat:
 - omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering, samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra uindløst pant
 - omkostninger ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med stk. 2
 - omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med stk. 1, litra c).

Dette litra finder ikke anvendelse på ordninger med udvidet producentansvar, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF, 2006/66/EF eller 2012/19/EU

- b) i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar så vidt muligt er gradueret efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter, navnlig ved at tage hensyn til deres holdbarhed, reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed og tilstedeværelsen af farlige stoffer, dermed baseret på en livscyklustilgang og en overensstemmelse med de krav, der er fastsat i relevant EU-ret, samt, hvor relevant, baseret på harmoniserede kriterier for at sikre et velfungerende indre marked, og
- c) ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

I tilfælde, hvor det er begrundet i behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar, kan medlemsstaterne afvige fra den fordeling af det finansielle ansvar, der er fastsat i litra a), forudsat at:

- i. producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, oprettet med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der er fastsat i henhold til EU-retsakter, afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger
- ii. producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, der oprettes den 4. juli 2018 eller senere med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der alene er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger
- iii. producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, der oprettes før den 4. juli 2018 med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der

alene er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, afholder mindst 50 % af de nødvendige omkostninger, forudsat at de resterende omkostninger afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller -distributører.

Denne undtagelse må ikke anvendes til at sænke den forholdsmæssige andel af omkostninger, der afholdes af producenter af produkter under ordninger for udvidet producentansvar, der er oprettet før den 4. juli 2018.

5. Medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Hvor flere organisationer på en medlemsstats område varetager forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, udpeger den pågældende medlemsstat mindst ét organ, som skal være uafhængigt af private interesser, eller en offentlig myndighed til at føre tilsyn med opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

Hver medlemsstat tillader, at en producent af produkter, der er etableret i en anden medlemsstat, men markedsfører produkter på førstnævntes område, udpeger en juridisk eller fysisk person, der er etableret på dens område, som bemyndiget repræsentant med henblik på opfyldelsen af producentens forpligtelser under ordninger for udvidet producentansvar på dens område.

Med henblik på overvågning og verificering af overholdelsen af forpligtelserne for producenten af produktet under ordninger for udvidet producentansvar kan medlemsstaterne fastlægge de krav, såsom registrerings-, oplysnings- og rapporteringskrav, der skal opfyldes af en juridisk eller fysisk person, der skal udpeges som bemyndiget repræsentant på deres område.

6. Medlemsstaterne sikrer en regelmæssig dialog mellem de relevante interessenter, der deltager i gennemførelsen af ordninger for udvidet producentansvar, herunder producenter og distributører, private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og, hvor det er relevant, socialøkonomiske aktører, genbrugs- og reparationsnetværk samt operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug.
7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de ordninger for udvidet producentansvar, der er etableret inden den 4. juli 2018, overholder nærværende artikel senest den 5. januar 2023.
8. Offentliggørelsen af oplysninger i henhold til nærværende artikel berører ikke sikring af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

Artikel 9 – Affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktion. Disse foranstaltninger skal som minimum:
 - a) fremme og støtte bæredygtige produktions- og forbrugsmodeller
 - b) fremme design, fremstilling og anvendelse af produkter, der er ressourceeffektive, holdbare (herunder med hensyn til levetid og fravær af planlagt forældelse), reparerbare, genbrugelige og opgraderbare
 - c) være målrettet produkter, der indeholder kritiske råstoffer for at forebygge, at disse råstoffer bliver til affald
 - d) tilskynde til genbrug af produkter og etablering af systemer, der fremmer reparations- og genbrugsaktiviteter, herunder navnlig for elektrisk og elektronisk udstyr, tekstiler og møbler såvel som for emballage og byggematerialer og -produkter
 - e) i relevant omfang og uden at det berører intellektuelle ejendomsrettigheder, fremme tilgængeligheden af reservedele, brugsanvisninger, teknisk information eller andre instrumenter samt andet udstyr eller software, der muliggør reparation og genbrug af produkter, uden at det går ud over deres kvalitet og sikkerhed
 - f) nedbringe affaldsproduktionen i processer som led i industriproduktion, mineraludvinding, fremstilling, bygning og nedrivning, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik
 - g) begrænse produktionen af madaffald inden for primærproduktion, forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevareredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne som bidrag til De Forenede Nationers bæredygtighedsmål om reduktion af det globale madaffald pr. indbygger i detail- og forbrugerleddet med 50 % og reduktion af madspild i produktions- og forsyningskæderne inden 2030
 - h) tilskynde til donation af fødevarer og anden omfordeling til menneskelig konsum, hvor anvendelse til mennesker prioriteres over anvendelse som dyrefoder og oparbejdning til nonfoodprodukter
 - i) fremme reduktionen af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter, uden at dette berører de harmoniserede lovkrav vedrørende disse materialer og produkter, der er fastlagt på EU-plan, og sikre, at enhver leverandør af en artikel, som defineret i artikel 3, nr. 33), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006²⁵, indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i nævnte forordning, til Det Europæiske Kemikalieagentur fra den 5. januar 2021
 - j) reducere produktionen af affald, navnlig affald, som ikke er egnet til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse
 - k) identificere de produkter, der udgør hovedkilderne til henkastet affald, navnlig i naturen og havmiljøet, og træffe passende foranstaltninger til at forebygge og nedbringe mængden af

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

henkastet affald fra sådanne produkter; i det omfang medlemsstaterne beslutter at gennemføre denne forpligtelse ved hjælp af markedsrestriktioner, sikrer de, at disse restriktioner er forholdsmæssige og ikkediskriminerende

- l) sigte på at standse produktionen af havaffald som et bidrag til De Forenede Nationer bæredygtigheds mål om at forhindre og væsentligt reducere havforurening af enhver slags, og
 - m) udforme og støtte oplysningskampagner for at højne bevidstheden om affaldsforebyggelse og henkastning af affald.
2. Det Europæiske Kemikalieagentur opretter en database med de oplysninger, der skal indgives til det i medfør af stk. 1, litra i), senest den 5. januar 2020 og vedligeholder den. Det Europæiske Kemikalieagentur giver adgang til denne database til affaldsbehandlingsoperatører. Det giver også adgang til denne database til forbrugerne efter anmodning.
 3. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af foranstaltningerne til affaldsforebyggelse. Med henblik herpå anvender de passende kvalitative og kvantitative indikatorer og mål, navnlig for den mængde affald, der produceres.
 4. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til genbrug ved at måle genbruget på grundlag af den fælles metode, der fastsættes ved den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i stk. 7, med virkning fra det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt.
 5. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til forebyggelse af madaffald ved at måle omfanget af madaffald på grundlag af den metode, der fastsættes ved den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 8, med virkning fra det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af denne delegerede retsakt.
 6. Senest den 31. december 2023 undersøger Kommissionen de data om madaffald, som medlemsstaterne har rapporteret i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, med henblik på at overveje muligheden af at fastsætte et EU- dækkende mål for reduktion af madaffald, som skal nås i 2030, på grundlag af data indberettet af medlemsstaterne i overensstemmelse med den fælles metode, der fastlægges i henhold til nærværende artikels stk. 8. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.
 7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte indikatorer med henblik på at måle de overordnede fremskridt med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne og vedtager senest den 31. marts 2019 en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge en fælles metode til rapportering om genbrug af produkter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

8. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen på grundlag af resultatet af det arbejde, der udføres af »EU's platform om fødevaretab og madspild«, en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte en fælles metode og kvalitetsmæssige minimumskrav for at muliggøre en ensartet måling af omfanget af madaffald.
9. Senest den 31. december 2024 undersøger Kommissionen de data om genbrug, som medlemsstaterne har rapporteret i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, med henblik på at overveje muligheden for foranstaltninger til fremme af genbrug af produkter, herunder fastsættelse af kvantitative mål. Kommissionen undersøger også muligheden for at etablere andre foranstaltninger til forebyggelse af affald, herunder affaldsreduktionsmål. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 10 – Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald gennemgår forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 4 og 13.
2. Hvis det er nødvendigt for at opfylde bestemmelserne i stk. 1 og for at lette eller forbedre forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller anden nyttiggørelse, indsamles affald særskilt og blandes ikke med andet affald eller andre materialer med andre egenskaber.
3. Medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra stk. 2, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) samlet indsamling af visse typer affald påvirker ikke deres potentiale for at blive forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort i overensstemmelse med artikel 4, og kvaliteten af outputtet fra disse operationer er sammenlignelig med den, der opnås via særskilt indsamling
 - b) særskilt indsamling giver ikke det bedste miljøresultat, når man betragter den samlede miljøvirkning af håndteringen af de relevante affaldsstrømme
 - c) særskilt indsamling er ikke teknisk mulig under hensyntagen til god praksis inden for affaldsindsamling
 - d) særskilt indsamling vil medføre uforholdsmæssigt høje økonomiske omkostninger set i forhold til de omkostninger, der er forbundet med negative miljø- og sundhedsmæssige påvirkninger af blandet affaldsindsamling og -behandling, potentialet for energieffektivitetsforbedringer i indsamling og behandling af affald, indtægter fra salg af sekundære råstoffer samt anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, og udvidet producentansvar.

Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af undtagelserne i henhold til dette stykke under hensyntagen til god praksis for særskilt indsamling af affald og andre udviklinger inden for affaldshåndtering.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at affald, som er indsamlet særskilt for at blive forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 22, ikke forbrændes, dog med undtagelse af affald hidrørende fra efterfølgende behandlinger af det særskilt indsamlede affald, for hvilket forbrænding giver det bedste miljømæssige resultat i overensstemmelse med artikel 4.
5. Hvis det er nødvendigt for at opfylde bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og lette eller forbedre nyttiggørelsen, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, før eller under nyttiggørelsen, at fjerne farlige stoffer, blandinger og komponenter fra farligt affald med henblik på behandling heraf i overensstemmelse med artikel 4 og 13.
6. Medlemsstaterne forelægger senest den 31. december 2021 Kommissionen en rapport om gennemførelsen af nærværende artikel for så vidt angår kommunalt affald og bioaffald, herunder om det materialemæssige og geografiske dækningsområde med særskilt indsamling og eventuelle undtagelser i henhold til stk. 3.

Artikel 11 – Forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til fremme af forberedelse med henblik på genbrug, navnlig ved at tilskynde til etablering af og støtte til netværk for forberedelse med henblik på genbrug og reparationsnetværk og, når det er foreneligt med forsvarlig affaldshåndtering, lette disse netværks adgang til affald indehavet af indsamlingsordninger eller -faciliteter, som kan forberedes med henblik på genbrug, men ikke af disse ordninger eller faciliteter er tiltænkt til forberedelse med henblik på genbrug, samt ved at fremme anvendelse af økonomiske instrumenter, indkøbskriterier, kvantitative målsætninger og andre foranstaltninger.

Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet, og de vedtager med henblik herpå særskilt affaldsindsamling, jf. dog artikel 10, stk. 2 og 3.

Medlemsstaterne indfører som minimum særskilt indsamling af papir, metal, plast og glas samt, fra den 1. januar 2025, af tekstiler, jf. dog artikel 10, stk. 2 og 3.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at fremme selektiv nedrivning for at muliggøre fjernelse af og sikker håndtering af farlige stoffer samt fremme genbrug og genanvendelse af høj kvalitet ved selektiv fjernelse af materialer og sikre, at der etableres sorteringssystemer for bygge- og

nedrivningsaffald som minimum for træ, mineralske fraktioner (beton, mursten, tegl og keramik, sten), metal, glas, plast og gips.

2. For at sikre overensstemmelse med målsætningerne i dette direktiv og som led i bestræbelserne på at omstille sig til en europæisk cirkulær økonomi med høj resourceeffektivitet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at nå følgende mål:
 - a) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelsen af affaldsmaterialer som minimum f.eks. papir, metal, plastic og glas fra husholdninger og om muligt fra andre kilder, såfremt disse affaldsstrømme svarer til affald fra husholdninger, skal øges til samlet mindst 50 vægtprocent
 - b) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelsen og anden materialenyttiggørelse, herunder opfyldningsoperationer med anvendelse af affald som erstatning for andre materialer, af ikke-farligt bygge- og nedrivningsaffald, med undtagelse af naturligt forekommende materiale som defineret i kategori 17 05 04 i affaldslisten skal øges til mindst 70 vægtprocent.
 - c) senest i 2025, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 55 vægtprocent
 - d) senest i 2030, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 60 vægtprocent
 - e) senest i 2035, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 65 vægtprocent.

3. En medlemsstat kan udsætte fristerne for opfyldelse af de mål, der er omhandlet i stk. 2, litra c), d) og e), med op til fem år, forudsat at den pågældende medlemsstat:
 - a) lod mindre end 20 % af sit kommunale affald produceret i 2013 forberede med henblik på genbrug og genanvende eller lod mere end 60 % af sit kommunale affald produceret i 2013 deponere, som angivet i OECD's og Eurostats fælles spørgeskema, og
 - b) senest 24 måneder før den frist, der er fastsat i stk. 2, litra c), d) eller e), underretter Kommissionen om sin hensigt om at udsætte den pågældende frist og indgiver en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IVb.

4. Inden for tre måneder efter modtagelsen af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 3, litra b), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag IVb. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

5. I tilfælde af en udsættelse af fristen for opnåelse af målene i overensstemmelse med stk. 3 træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at øge forberedelsen med henblik på genbrug og genanvendelsen af kommunalt affald:

- a) til mindst 50 % senest i 2025 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra c)
 - b) til mindst 55 % senest i 2030 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra d)
 - c) til mindst 60 % senest i 2035 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra e).«
6. Kommissionen overvejer senest den 31. december 2024 at opstille mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af bygge- og nedrivningsaffald og dets materialespecifikke fraktioner, tekstilaffald, erhvervsaffald, ikke-farligt industriaffald og andre affaldsstrømme, samt mål for forberedelse med henblik på genbrug af kommunalt affald og genanvendelsesmål for kommunalt bioaffald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.
7. Kommissionen tager senest den 31. december 2028 målet fastlagt i stk. 2, litra e), op til revision. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Kommissionen foretager en vurdering af samfyringsteknologi, der gør det muligt at inkorporere mineraler i medforbrændingen af kommunalt affald. Såfremt der findes en pålidelig metode, overvejer Kommissionen som led i denne revision, hvorvidt sådanne mineraler kan medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene

Artikel 11a – Regler for beregning af, om målene er opfyldt

1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, gælder følgende:
 - a) medlemsstaterne beregner vægten af det kommunale affald, der er produceret og forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i et givet kalenderår
 - b) vægten af det kommunale affald, der er forberedt med henblik på genbrug, beregnes som vægten af de produkter og produktkomponenter, der er blevet til kommunalt affald og har gennemgået den fornødne kontrol, rengøring og reparation for at kunne genbruges uden yderligere sortering eller forbehandling
 - c) vægten af det genanvendte kommunale affald beregnes som vægten af det affald, som har gennemgået den fornødne kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger til fjernelse af de affaldsmaterialer, der ikke skal indgå i den efterfølgende oparbejdning, og til sikring af genanvendelse af høj kvalitet, og som derefter bringes ind i den genanvendelsesproces, hvor den konkrete oparbejdning af affaldsmaterialer til produkter, materialer eller stoffer finder sted.

2. Med henblik på stk. 1, litra c), skal vægten af det genanvendte kommunale affald måles, når affaldet bringes ind i genanvendelsesprocessen.

Som en undtagelse fra første afsnit kan vægten af det genanvendte kommunale affald måles som outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

- a) dette outputaffald efterfølgende genavendes
 - b) vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke genanvendes efterfølgende, ikke indgår i vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.
3. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af kommunalt affald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1, litra c), og stk. 2 opfyldes. For at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt affald, kan systemet bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald, eller gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og forskellige affaldshåndteringspraksisser. Gennemsnitlige tabsandele må kun anvendes i de tilfælde, hvor pålidelige data ikke kan opnås på anden måde, og skal beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 10.
 4. Med henblik på beregningen af om de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan mængden af bionedbrydeligt kommunalt affald, der undergår aerob eller anaerob behandling, regnes med som genanvendt, forudsat at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstaterne kun anse det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.

Med virkning fra den 1. januar 2027 kan kommunalt bioaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, kun regnes som genanvendt, hvis det i overensstemmelse med artikel 22 er blevet indsamlet særskilt eller adskilt ved kilden.

5. Med henblik på beregning af, om målene i artikel 11, stk. 2, litra c), d), og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan den mængde affaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende operation forud for oparbejdningen, regnes som genanvendt, forudsat at sådanne materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller andre formål. Derimod kan materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

6. Med henblik på beregningen af hvorvidt målene i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne genanvendelsen af metaller, der er frasorteret efter forbrænding af kommunalt affald, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende artikels stk. 9.
7. Affald, der overføres til en anden medlemsstat til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller opfyldning i den pågældende medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet.
8. Affald, der eksporteres fra Unionen til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet, hvis kravene i nærværende artikels stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 kan forelægge bevis for, at overførslen af affald opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af affaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.
9. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikel vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, kontrol og rapportering af data, navnlig vedrørende:
 - a) en fælles metode til beregning af vægten af metaller, der er blevet genanvendt i overensstemmelse med stk. 6, herunder kvalitetskriterier for de genanvendte metaller, og
 - b) bioaffald, der er frasorteret og genanvendt ved kilden.Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.
10. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte regler for beregning, kontrol og rapportering af vægten af materialer eller stoffer, der fjernes efter en sortering og ikke efterfølgende genanvendes, baseret på gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald.

Artikel 11b – Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.
2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
- c) eksempler på bedste praksis, som anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.

Artikel 12 – Bortskaffelse

1. Finder nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, ikke sted, sikrer medlemsstaterne, at affaldet underkastes sikre bortskaffelsesoperationer, som opfylder bestemmelserne i artikel 13 om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.
2. Kommissionen foretager senest den 31. december 2024 en vurdering af de bortskaffelsesoperationer, der er anført i bilag I, navnlig i lyset af artikel 13, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag, med henblik på regulering af bortskaffelsesoperationer, herunder gennem eventuelle restriktioner, og på eventuel indførelse af et reduktionsmål for at sikre en miljømæssigt forsvarlig affaldshåndtering.

Artikel 13 – Beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldshåndtering foretages, uden at menneskets sundhed bringes i fare, uden at miljøet skades, og navnlig:

- a) uden at der opstår risiko for hverken vand, luft, jord, planter eller dyr
- b) uden at der forvoldes støj- og lugtgener, og
- c) uden at landskaber eller områder af særlig interesse påføres skade.

Artikel 14 – Omkostninger

1. I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, skal omkostningerne ved affaldshåndtering, herunder den nødvendige infrastruktur og driften heraf, afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere.
2. Uden at det berører artikel 8 og 8a, kan medlemsstaterne beslutte, at omkostningerne ved affaldshåndtering helt eller delvist afholdes af producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributørerne af dette produkt kan deltage i afholdelsen af disse omkostninger.

KAPITEL III AFALDSHÅNDTERING

Artikel 15 – Ansvar for affaldshåndtering

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at oprindelige affaldsproducenter eller andre indehavere selv udfører affaldsbehandlingen eller foranstalter den foretaget af en forhandler, et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdraget til en privat eller offentlig affaldsindsamler i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

2. Når affaldet overføres fra den oprindelige producent eller indehaver til en af de i stk. 1 nævnte fysiske eller juridiske personer med henblik på indledende behandling, bortfalder ansvaret for gennemførelsen af en fuldstændig nyttiggørelses- eller bortskaffelsesoperation generelt ikke.

Med forbehold af forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne præcisere betingelserne for ansvaret og træffe afgørelse om, i hvilke tilfælde den oprindelige producent fortsat skal have ansvar for hele behandlingskæden, eller i hvilke tilfælde producentens og indehaverens ansvar kan deles eller uddelegeres mellem aktørerne i behandlingskæden.

3. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 8 beslutte, at ansvaret for foranstaltningen af affaldshåndteringen enten helt eller delvist påhviler producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributører af et sådant produkt kan dele dette ansvar.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anlæg og virksomheder, der som erhvervmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald på deres område, leverer det indsamlede og transporterede affald til egnede behandlingsanlæg, der opfylder bestemmelserne i artikel 13.

Artikel 16 – Principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed

1. Medlemsstaterne træffer, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesanlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

Uanset forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne for at beskytte deres net begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at sådanne overførsler vil bevirke, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette

affald vil skulle behandles på en måde, der ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne afgørelser. Medlemsstaterne kan også begrænse udgående overførsler af affald af miljøhensyn, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006.

2. Dette net udformes på en sådan måde, at Fællesskabet som helhed får tilstrækkelig egenkapacitet til at bortskaffe sit affald og nyttiggøre det affald, der er omhandlet i stk. 1, og medlemsstaterne hver især kan nærme sig dette mål, under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.
3. Nettet skal muliggøre bortskaffelse af affald eller nyttiggørelse af affald, som omhandlet i stk. 1, på et af de nærmeste egnede anlæg under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder og teknologier til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.
4. Principperne om nærhed og tilstrækkelig egenkapacitet betyder ikke, at hver enkelt medlemsstat skal være i besiddelse af hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg inden for sit område.

Artikel 17 – Kontrol med farligt affald

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktion, indsamling og transport af farligt affald samt dets oplagring og behandling sker under forhold, der beskytter miljøet og menneskers sundhed med henblik på at opfylde kravene i artikel 13, herunder foranstaltninger for at sikre sporbarhed fra produktion til det endelige bestemmelsessted og kontrol med farligt affald med henblik på at opfylde bestemmelserne i artikel 35 og 36.

Artikel 18 – Forbud mod blanding af farligt affald

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at farligt affald ikke blandes, hverken med andre kategorier af farligt affald eller med andre former for affald, stoffer eller materialer. Blanding skal omfatte fortynding af farlige stoffer.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade blanding, såfremt:
 - a) blandingen gennemføres af et anlæg eller en virksomhed, som har indhentet tilladelse i overensstemmelse med artikel 23
 - b) bestemmelserne i artikel 13 er opfyldt, og de negative konsekvenser, som affaldshåndtering har for menneskers sundhed og miljøet, ikke øges, og
 - c) blandingen sker i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik.

3. I tilfælde af, at farligt affald i strid med nærværende artikel er blevet blandet, sikrer medlemsstaterne, uden at det berører artikel 36, at der foretages adskillelse i det omfang, det er teknisk muligt og nødvendigt for at opfylde kravene i artikel 13. Såfremt adskillelse ikke er påkrævet i henhold til dette stykkes første afsnit, sikrer medlemsstaterne, at det blandede affald behandles på et anlæg, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 23 til at behandle en sådan blanding.

Artikel 19 – Mærkning af farligt affald

1. For så vidt angår indsamling, transport og midlertidig oplagring af farligt affald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at affaldet emballeres og forsynes med mærkning i overensstemmelse med gældende internationale standarder og fællesskabsstandarder.
2. Hvis farligt affald overføres internt i en medlemsstat, ledsages det af et identifikationsdokument, der kan være elektronisk, og som indeholder de relevante oplysninger, jf. bilag IB til forordning (EF) nr. 1013/2006.

Artikel 20 – Farligt affald produceret af husholdninger

1. Medlemsstaterne indfører senest den 1. januar 2025 særskilt indsamling af fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger med henblik på at sikre, at de håndteres korrekt i overensstemmelse med artikel 4 og 13 og ikke forurener andre kommunale affaldsstrømme.
2. Artikel 17, 18, 19 og 35 finder ikke anvendelse på blandet affald produceret af husholdninger.
3. Artikel 19 og 35 finder ikke anvendelse på udskilte fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger, før det er modtaget til indsamling, bortskaffelse eller nyttiggørelse af et anlæg eller en virksomhed, der har indhentet tilladelse eller er registreret i overensstemmelse med artikel 23 eller 26.
4. Senest den 5. januar 2020 udarbejder Kommissionen retningslinjer for at bistå med og lette medlemsstaternes særskilte indsamling af fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger.

Artikel 21 - Olieaffald

1. Medmindre andet følger af forpligtelserne i artikel 18 og 19 vedrørende håndtering af farligt affald, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre:
 - a) at olieaffald indsamles særskilt, medmindre særskilt indsamling ikke er teknisk mulig under hensyntagen til god praksis
 - b) at olieaffald behandles på en måde, der giver prioritet til regenerering eller alternativt til andre genanvendelsesoperationer, som giver et tilsvarende eller bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering, i overensstemmelse med artikel 4 og 13
 - c) at olieaffald med forskellige egenskaber ikke blandes, og at olieaffald ikke blandes med andre former for affald eller stoffer, hvis en sådan blanding vanskeliggør regenereringen heraf eller anden genanvendelsesoperation, som giver et tilsvarende eller et bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering.

2. Medlemsstaterne kan med henblik på særskilt indsamling og korrekt behandling af olieaffald og i overensstemmelse med vilkårene i de enkelte lande anvende supplerende foranstaltninger såsom tekniske krav, producentansvar, økonomiske instrumenter eller frivillige aftaler.

3. Hvis olieaffald efter national lovgivning er omfattet af krav om regenerering, kan medlemsstaterne fastsætte, at sådant olieaffald skal regenereres, hvis det er teknisk muligt, og hvor artikel 11 eller 12 i forordning (EF) nr. 1013/2006 finder anvendelse, kan de begrænse grænseoverskridende overførsel af olieaffald fra deres område til forbrændings- eller medforbrændingsanlæg for at prioritere regenerering af olieaffald.

4. Kommissionen foretager senest den 31. december 2022 en undersøgelse af de data om olieaffald, som medlemsstaterne har indgivet i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, med henblik på at overveje muligheden af at vedtage foranstaltninger til behandling af olieaffald, herunder kvantitative mål for regenerering af olieaffald og eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af regenereringen af olieaffald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 22 - Bioaffald

1. Medlemsstaterne sikrer, at bioaffald senest den 31. december 2023 og med forbehold af artikel 10, stk. 2 og 3, enten frasorteres og genanvendes ved kilden, eller indsamles særskilt og ikke blandes med andre former for affald.

Medlemsstaterne kan tillade, at affald med tilsvarende egenskaber hvad angår bionedbrydelighed og komposterbarhed, der opfylder de relevante europæiske standarder eller eventuelle tilsvarende nationale standarder for emballage, som kan genanvendes ved kompostering og bionedbrydning, indsamles sammen med bioaffald.

-
2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 og 13 for at:
 - a) tilskynde til genanvendelse, herunder kompostering og bioforgasning, af bioaffald på en måde, der lever op til et højt niveau af miljøbeskyttelse og giver et output, som opfylder relevante høje kvalitetsnormer
 - b) tilskynde til hjemmekompostering, og
 - c) fremme anvendelse af materialer, som er fremstillet af bioaffald.

 3. Kommissionen anmoder senest den 31. december 2018 de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder for bioaffald, der gennemgår organiske genanvendelsesprocesser, for kompost og for digestat på grundlag af de bedste tilgængelige praksisser.

KAPITEL IV TILLADELSER OG REGISTRERINGER

Artikel 23 – Udstedelse af tilladelser

1. Medlemsstaterne kræver, at alle anlæg eller virksomheder, som påtænker at udføre affaldsbehandling, indhenter tilladelse fra den kompetente myndighed.

Tilladelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

 - a) arten og mængden af affald, der kan behandles
 - b) for hver type operation, tilladelsen omfatter: de tekniske krav og alle andre krav, som det pågældende anlæg skal opfylde
 - c) de foranstaltninger, der skal træffes af hensyn til sikkerhed og forsigtighed
 - d) den metode, der skal anvendes for hver type operation
 - e) de nødvendige overvågnings- og kontroloperationer
 - f) bestemmelser om nedlukning og efterbehandling i nødvendigt omfang.

2. Tilladelser kan udstedes for et begrænset tidsrum og kan fornyes.

3. Hvis den kompetente myndighed ikke anser den påtænkte behandlingsmetode for acceptabel fra et miljøbeskyttelsessynspunkt, navnlig når metoden strider mod artikel 13, nægter den at udstede en tilladelse.

4. I tilladelser, der omfatter forbrænding eller medforbrænding med energiudnyttelse, stilles det som betingelse, at udnyttelsen af energien finder sted med en høj grad af energieffektivitet.

5. Forudsat at kravene i denne artikel er opfyldt, kan tilladelser, der er udstedt i henhold til anden national lovgivning eller fællesskabslovgivning, kombineres med den i stk. 1, krævede tilladelse i én enkelt tilladelse, hvis unødvendig gentagelse af oplysninger derved undgås, og operatøren eller den kompetente myndighed spares for dobbeltarbejde.

Artikel 24 – Undtagelser fra krav om tilladelse

Medlemsstaterne kan undtage anlæg og virksomheder fra kravet i artikel 23, stk. 1, i forbindelse med følgende operationer:

- a) bortskaffelse af deres eget ikke-farlige affald på produktionsstedet eller
- b) nyttiggørelse af affald.

Artikel 25 – Betingelser for undtagelser

1. Hvis en medlemsstat ønsker at indrømme undtagelser som omhandlet i artikel 24, opstiller den almindelige regler for hver aktivitetstype med angivelse af arten og mængden af affald, som en undtagelse kan gælde for, og den behandlingsmetode, der skal anvendes.

Disse regler udformes på en måde, der sikrer, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 13. Ved bortskaffelsesoperationer som omhandlet i artikel 24, litra a), bør sådanne regler tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

2. Ud over de almindelige regler i stk. 1 fastlægger medlemsstaterne særlige betingelser for undtagelser vedrørende farligt affald, herunder aktivitetstyper, samt ethvert andet nødvendigt krav, der skal overholdes i forbindelse med forskellige former for nyttiggørelse, og, hvor det er relevant, grænseværdier for indholdet af farlige stoffer i affaldet og emissionsgrænseværdier.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de almindelige regler, som opstilles i henhold til stk. 1 og 2.

Artikel 26 - Registrering

Når følgende ikke er omfattet af krav om tilladelse, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed fører et register over:

- a) anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet indsamler eller transporterer affald
- b) forhandlere og mæglere og
- c) anlæg og virksomheder, der er omfattet af undtagelser fra kravene om tilladelse i henhold til artikel 24.

Hvor det er muligt, anvendes eksisterende registre hos den kompetente myndighed til at tilvejebringe de relevante oplysninger for denne registrering, for således at mindske den administrative byrde.

Artikel 27 - Minimumsstandarder

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte tekniske minimumsstandarder for behandling, herunder sortering og genanvendelse af affald, der kræver en tilladelse i henhold til artikel 23, når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet.
2. Sådanne minimumsstandarder omfatter kun den affaldsbehandling, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EF eller egnet til at være omfattet af dette direktiv.
3. Sådanne minimumsstandarder skal:
 - a) rette sig mod affaldsbehandlingens vigtigste miljøvirkninger
 - b) sikre, at affaldet behandles i overensstemmelse med artikel 13
 - c) tage hensyn til den bedste tilgængelige teknik og
 - d) når det er relevant omfatte elementer vedrørende behandlingens kvalitet og forarbejdningskrav.
4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte de minimumsstandarder for aktiviteter, der kræver en registrering i henhold til artikel 26, litra a) og b), når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet eller ved at hindre forstyrrelse på det indre marked

KAPITEL V PLANER OG PROGRAMMER

Artikel 28 - Affaldshåndteringsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1, 4, 13 og 16 udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner.

Disse planer skal hver for sig eller tilsammen dække hele den pågældende medlemsstats område.
2. Affaldshåndteringsplanerne skal indeholde en analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation i det pågældende geografiske område og angive, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på at forbedre en miljømæssigt forsvarlig forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse

og bortskaffelse af affald og en evaluering af, hvordan planen vil støtte gennemførelsen af dette direktivs mål og bestemmelser.

3. Affaldshåndteringsplanerne skal alt efter omstændighederne og under hensyntagen til planlægningsområdets geografiske niveau og dækning mindst indeholde følgende:

a) det producerede affalds art, mængde og kilde inden for området, det affald, der ventes overført fra eller til det nationale område, og en evaluering af udviklingen af affaldsstrømmene i fremtiden

b) eksisterende større bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, herunder særlige ordninger for olieaffald, farligt affald, affald der indeholder betydelige mængder af kritiske råstoffer eller affaldsstrømme, der er omhandlet i særlig EU-lovgivning

c) en vurdering af behovet for lukning af eksisterende affaldsanlæg og for yderligere affaldsanlægsinfrastruktur i overensstemmelse med artikel 16.

Medlemsstaterne sikrer, at der foretages en vurdering af de investeringer og andre finansielle midler, herunder for lokale myndigheder, der er nødvendige for at opfylde nævnte behov. Denne vurdering skal indgå i de relevante affaldshåndteringsplaner eller i andre strategiske dokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område

ca) oplysninger om foranstaltninger til at nå de målsætninger, der er fastsat i artikel 5, stk. 3a), i direktiv 1999/31/EF eller i andre strategiske dokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område

cb) en vurdering af eksisterende indsamlingsordninger, herunder det materialemæssige og geografiske dækningsområde med særskilt indsamling og foranstaltninger til at forbedre funktionen heraf, af eventuelle undtagelser indrømmet i henhold til artikel 10, stk. 3, og af behovet for nye indsamlingsordninger

d) tilstrækkelige oplysninger om lokalitetskriterier for udpegning af lokaliteter og om kapacitet for fremtidige bortskaffelses- eller større nyttiggørelsesanlæg, hvis det er nødvendigt

e) generelle affaldshåndteringspolitikker, herunder planlagte affaldshåndteringsteknologier og -metoder, eller politikker for affald, der giver anledning til særlige problemer med hensyn til håndtering.

f) foranstaltninger til at bekæmpe og forebygge alle former for henkastning af affald og til at rydde op efter alle typer henkastet affald

g) passende kvalitative eller kvantitative indikatorer og mål, herunder for mængden af produceret affald og behandlingen heraf og for det kommunale affald, der bortskaffes eller gøres til genstand for energiuudnyttelse.

4. Affaldshåndteringsplanerne kan under hensyntagen til planlægningsområdets geografiske niveau og dækning indeholde følgende:

a) organisatoriske aspekter ved affaldshåndtering, herunder en beskrivelse af ansvarsfordelingen mellem de offentlige og private aktører, der udfører affaldshåndteringen

- b) en evaluering af, om anvendelsen af økonomiske og andre instrumenter kan være nyttig og egnet til at løse diverse affaldsproblemer, under hensyntagen til nødvendigheden af at opretholde et velfungerende indre marked
 - c) informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper
 - d) gamle forurenede affaldsdeponeringsanlæg og foranstaltninger til at genoprette disse.
5. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene fastlagt i artikel 14 i direktiv 94/62/EF, med målene fastlagt i artikel 11, stk. 2 og 3, i nærværende direktiv og med kravene fastlagt i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF og, for så vidt angår forebyggelse af henkastet affald, kravene fastlagt i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF²⁶ og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF²⁷

Artikel 29 – Programmer for affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne udarbejder affaldsforebyggelsesprogrammer, der som minimum fastsætter de affaldsforebyggelsesforanstaltninger, der er fastlagt i artikel 9, stk 1, i overensstemmelse med artikel 1 og 4.

Disse programmer indarbejdes enten i affaldshåndteringsplanerne som krævet i artikel 28 eller i andre miljøpolitiske programmer, når det er relevant, eller fungerer som særskilte programmer. Hvis et sådant program integreres i affaldshåndteringsplanen eller nævnte andre programmer, skal affaldsforebyggelsesmålsætningerne og -foranstaltningerne klart identificeres.

2. Medlemsstaterne skal ved etableringen af sådanne programmer i relevant omfang beskrive bidraget fra instrumenter og foranstaltninger, der er opført i bilag IVa, til affaldsforebyggelse og vurdere, om de eksempler på foranstaltninger, der er angivet i bilag IV, eller andre passende foranstaltninger er hensigtsmæssige. Programmerne skal også beskrive de eksisterende foranstaltninger til affaldsforebyggelse og deres bidrag til affaldsforebyggelse.

Sigtet med sådanne mål og foranstaltninger er at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og miljøbelastning fra affaldsproduktion.

- 2a. Medlemsstaterne vedtager specifikke programmer for forebyggelse af madaffald inden for deres nationale affaldsforebyggelsesprogrammer

3. Udgået

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

4. Udgået

5. Kommissionen tilvejebringer et system til udveksling af oplysninger om bedste praksis for så vidt angår affaldsforebyggelse og udarbejder retningslinjer med henblik på at bistå medlemsstaterne i udarbejdelsen af programmerne.

Artikel 30 – Evaluering og revision af planer og programmer

1. Medlemsstaterne sikrer, at affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer evalueres mindst hvert sjette år og revideres, når det er relevant, og, hvor det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med artikel 9 og 11.
2. Det Europæiske Miljøagentur offentliggør hvert andet år en rapport, der indeholder en gennemgang af de fremskridt, der er gjort for så vidt angår færdiggørelsen og gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne, herunder en vurdering af udviklingen, hvad angår forebyggelse af affaldsproduktion for hver medlemsstat og for Unionen som helhed, og hvad angår afkoblingen af affaldsproduktion fra økonomisk vækst og omstillingen til en cirkulær økonomi.

Artikel 31 – Inddragelse af offentligheden

Medlemsstaterne sikrer, at relevante interesserede parter og myndigheder samt offentligheden har lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne og har adgang til dem, når de er udarbejdet, jf. direktiv 2003/35/EF eller, når det er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.²⁸ De lægger planerne og programmerne på et offentlig tilgængeligt websted.

Artikel 32 - Samarbejde

Medlemsstaterne samarbejder efter omstændighederne med de andre berørte medlemsstater og Kommissionen om udarbejdelsen af affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne i overensstemmelse med artikel 28 og 29.

Artikel 33 – Oplysninger, der skal forelægges Kommissionen

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er nævnt i artikel 28 og 29, når de er vedtaget, og om eventuelle væsentlige ændringer i disse planer og programmer.

²⁸ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge formatet for underretning om vedtagelsen af og væsentlige ændringer i affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

KAPITEL VI

KONTROL OG REGISTERFØRING

Artikel 34 - Kontrol

1. Anlæg og virksomheder, der foretager affaldsbehandling, anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet indsamler og transporterer affald, mæglere og forhandlere og anlæg eller virksomheder, der producerer farligt affald, kontrolleres regelmæssigt på passende vis af de kompetente myndigheder.
2. Kontrollen af indsamling og transport omfatter det indsamlede og transporterede affalds oprindelse, art, mængde og bestemmelsessted.
3. Medlemsstaterne kan tage hensyn til registreringer i henhold til Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS), navnlig for så vidt angår kontrollens hyppighed og intensitet.

Artikel 35 - Registerføring

1. Anlæg og virksomheder som omhandlet i artikel 23, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald som erhvervsmæssig aktivitet eller fungerer som forhandlere eller mæglere i forbindelse med farligt affald, fører et kronologisk register over:
 - a) mængden, arten og oprindelsen af det pågældende affald og mængden af produkter og materialer, der hidrører fra forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer, og
 - b) når det er relevant, det påtænkte bestemmelsessted, den påtænkte indsamlingshyppighed, den påtænkte transportmåde og den påtænkte behandlingsmetode for affaldet.

De stiller disse data til rådighed for de kompetente myndigheder gennem det eller de elektroniske registre, der oprettes i henhold til nærværende artikels stk. 4.

2. Hvad angår farligt affald opbevares registret i mindst tre år; anlæg og virksomheder, der transporterer farligt affald, skal dog kun opbevare registret i mindst tolv måneder.

Dokumentation for, at håndteringen er udført, forelægges på anmodning af de kompetente myndigheder eller en tidligere indehaver.

3. Medlemsstaterne kan også kræve af producenter af ikke-farligt affald, at de opfylder kravene i stk. 1 og 2.

4. Medlemsstaterne opretter et elektronisk register eller koordinerede registre til registrering af data om farligt affald, som omhandlet i stk. 1, der dækker hele den pågældende medlemsstats område. Medlemsstaterne kan oprette sådanne registre for andre affaldsstrømme, navnlig vedrørende de affaldsstrømme, for hvilke der er fastsat mål i EU-retsakter. Medlemsstaterne anvender de data om affald, der rapporteres af industrivirksomheder i det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer, som er oprettet i henhold til Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006²⁹.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte minimumsbetingelser for driften af sådanne registre. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Artikel 36 – Håndhævelse og sanktioner

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde ukontrolleret bortskaffelse, dumpning og ukontrolleret håndtering af affald, herunder henkastning af affald.
2. Medlemsstaterne fastsætter sanktionsbestemmelser for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1)

KAPITEL VII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 37 – Rapportering

1. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a)-e), og artikel 11, stk. 3, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

2. Med henblik på kontrol af, om bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, litra b), er overholdt, rapporterer medlemsstaterne den mængde af affald, der er anvendt til opfyldning og andre materialenyttiggørelsesoperationer, adskilt fra den mængde af affald, der er forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt. Medlemsstaterne rapporterer oparbejdning af affald til materialer til brug ved opfyldningsoperationer som opfyldning.

Med henblik på kontrol af, om bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er overholdt, rapporterer medlemsstaterne den mængde af affald, der er forberedt med henblik på genbrug, adskilt fra den mængde af affald, der er genanvendt.

3. Medlemsstaterne rapporterer hvert år data vedrørende gennemførelsen af artikel 9, stk. 4 og 5, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af den rapporteringsperiode, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

4. Medlemsstaterne rapporterer dataene for industriolie eller smøreolie af mineralisk eller syntetisk oprindelse, der er på markedet, og for særskilt indsamlet og behandlet olieaffald for hvert kalenderår til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med stk. 7.

6. Dataene, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 11a, stk. 3 og 8, herunder detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsandele, hvor det er relevant. Disse oplysninger rapporteres i det format for rapporteringen, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.
7. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med nærværende artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af dataene og derefter hvert fjerde år.
8. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 3, 4 og 5. Ved rapporteringen om gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a) og b), benytter medlemsstaterne de formater, der er fastlagt i Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18. april 2012 om fastlæggelse af et spørgeskema til medlemsstaternes rapporter om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald. Med henblik på rapportering om madaffald, skal den metode, der udvikles i henhold til artikel 9, stk. 8, tages i betragtning ved udviklingen af formatet for rapportering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2, i nærværende direktiv.

Artikel 38 – Udveksling af oplysninger og deling af bedste praksis samt fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling

1. Kommissionen organiserer en regelmæssig udveksling af oplysninger og deling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, herunder, hvor det er relevant, med regionale og lokale myndigheder, om den praktiske gennemførelse og håndhævelse af kravene i dette direktiv, herunder om:
 - a) anvendelsen af beregningsreglerne fastsat i artikel 11a og udformningen af foranstaltninger og systemer til sporing af kommunale affaldsstrømme fra sortering til genanvendelse
 - b) passende forvaltning, håndhævelse, grænseoverskridende samarbejde
 - c) innovation inden for affaldshåndtering

- d) nationale kriterier for biprodukter og affaldsfasens ophør, som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og i artikel 6, stk. 3 og 4, med støtte fra et EU-dækkende elektronisk register, som oprettes af Kommissionen
- e) økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, der anvendes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, med henblik på at fremskynde opnåelsen af målsætningerne fastlagt i nævnte artikel
- f) de foranstaltninger, der er fastlagt i artikel 8, stk. 1 og 2
- g) forebyggelse samt etablering af systemer, der fremmer genbrugsaktiviteter og forlængelse af produkters levetid
- h) gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling
- i) instrumenter og incitamentter til at nå målene fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e).

Kommissionen offentliggør resultaterne af udvekslingen af oplysninger og delingen af bedste praksis.

2. Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for fortolkningen af kravene fastsat i dette direktiv, herunder vedrørende definitionen af affald, forebyggelse, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug, nyttiggørelse, genanvendelse og bortskaffelse samt om anvendelsen af de beregningsregler, der er fastsat i artikel 11a.

Kommissionen udarbejder retningslinjer for definitionen af kommunalt affald og opfyldning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a for at ændre dette direktiv ved at præcisere anvendelsen af den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II, punkt R1. Der kan tages hensyn til lokale klimaforhold såsom streng kulde og behov for opvarmning, for så vidt de påvirker de energimængder, der teknisk kan anvendes eller produceres i form af elektricitet, opvarmning, afkøling eller procesdamp. Lokale forhold i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i artikel 349, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i de territorier, der er omhandlet i artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985, kan også tages i betragtning.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at ændre bilag IV og V i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling

Artikel 38a – Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder

af samme varighed, medmindre Europa- Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode

3. Den i artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³⁰.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en periode på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 39 - Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³¹
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

³⁰ EUT L 123, af 12.5.2016, s. 1.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder

Artikel 40 - Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 12. december 2010.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 41 – Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 75/439/EØF, direktiv 91/689/EØF og direktiv 2006/12/EF ophæves med virkning fra 12. december 2010.

Fra 12. december 2008 gælder dog følgende:

- a) Artikel 10, stk. 4 i direktiv 75/439/EØF affattes således:

»4. Referencemetoden til måling af PCB/PCT-indholdet i olieaffald fastsættes af Kommissionen. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald³².

- b) I direktiv 91/689/EØF foretages følgende ændringer:

- i) Artikel 1, stk. 4, affattes således:

»4. I nærværende direktiv forstås ved »farligt affald«:

- affald klassificeret som farligt affald på den liste, som er opstillet ved Kommissionens beslutning 2000/532/EF³³ på grundlag af bilag I og II til dette direktiv. Dette affald skal udvise en eller flere af de egenskaber, der er

³² EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.«

³³ EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.

opregnet i bilag III. Ved listens udarbejdelse tages der hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, grænseværdierne for koncentration. Listen gennemgås med regelmæssige mellemrum og revideres om fornødent. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald³⁴

- al anden form for affald, som efter en medlemsstats opfattelse udviser en af de egenskaber, der er opført i bilag III. Sådanne tilfælde meddeles Kommissionen og behandles med henblik på tilpasning af listen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i direktiv 2006/12/EF nævnte.

ii) Artikel 9 affattes således

»Artikel 9

De nødvendige foranstaltninger for at tilpasse bilagene til dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling og at revidere den i artikel 1, stk. 4, omhandlede liste over affald, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4, i direktiv 2006/12/EF.«

c) I direktiv 2006/12/EF foretages følgende ændringer:

i) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. For så vidt angår stk. 1, litra a, anvendes Kommissionens beslutning 2000/532/EF³⁵, som indeholder listen over affald, der falder ind under de i bilag I til dette direktiv anførte kategorier. Listen gennemgås med regelmæssige mellemrum og revideres om fornødent. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4.

ii) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

De nødvendige foranstaltninger for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 4.«

iii) Artikel 18, stk. 4, affattes således:

»4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

³⁴ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.«

³⁵ EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.«

Artikel 42 – Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 43 – Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, 19. november 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J.-P. JOUYET

Formand

BILAG I - BORTSKAFFESESOPERATIONER

D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)

D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden)

D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f.eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter)

D 4 Deponering i overfladevand (f.eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner)

D 5 Deponering på specielt indrettet deponeringsanlæg (f.eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø)

D 6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning i havet

D 7 Dumpning i havet, herunder nedgravning i havbunden

D 8 Biologisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer

D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (f.eks. fordampning, tørring og kalcinering)

D 10 Forbrænding på landjorden

D 11 Forbrænding på havet³⁶

D 12 Permanent oplagring (f.eks. placering af beholdere i en mine)

D 13 Blanding forud for en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer³⁷

D 14 Rekonditionering forud for en af de i D 1 til D 13 omhandlede operationer

D 15 Oplagring forud for en af de i D 1 til D 14 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret)³⁸

BILAG II - NYTTIGGØRELSESOPERATIONER

R 1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling³⁹

³⁶ Denne operation er forbudt ved EU-lovgivning og internationale konventioner.

³⁷ Hvis der ikke er nogen anden relevant D-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for bortskaffelse, herunder forbehandling såsom bl.a. sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, eller adskillelse inden gennemførelse af en af operationerne D 1 til D 12.

³⁸ Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10).

³⁹ Dette omfatter forbrændingsanlæg for kommunalt fast affald, men kun hvis energieffektiviteten er på mindst:

- 0,60 for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 1. januar 2009
- 0,65 for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. december 2008

beregnet efter følgende formel:

Energieffektivitet = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$,

hvor:

R 2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler

R 3 Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse)⁴⁰

R 4 Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser⁴¹

R 5 Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer⁴²

R 6 Regenerering af syrer eller baser

-
- E_p er den årligt producerede energi i form af varme eller elektricitet. Den beregnes ved, at energi i form af elektricitet multipliceres med 2,6, og varme fremstillet til kommerciel brug multipliceres med 1,1 (GJ/år)
 - E_f er den årlige energitilførsel til systemet fra brændsler, som bidrager til produktionen af damp (GJ/år)
 - E_w er den energi, der på årsbasis er indeholdt i det behandlede affald, beregnet ud fra affaldets effektive brændværdi (GJ/år)
 - E_i er den årligt importerede energimængde, uden E_w og E_f (GJ/år)
 - 0,97 er en faktor der tager hensyn til energitab på grund af bundaske og stråling.

Denne formel anvendes i overensstemmelse med referencedokumentet om de bedste tilgængelige teknikker til affaldsforbrænding.

Energieffektivitetsformlens værdi multipliceres med en klimakorrektionsfaktor (CCF) som vist i det følgende:

1. CCF for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning inden den 1. september 2015.
 $CCF = 1$ hvis $HDD \geq 3\ 350$
 $CCF = 1,25$ hvis $HDD \leq 2\ 150$
 $CCF = - (0,25/1\ 200) \times HDD + 1,698$, hvis $2\ 150 < HDD < 3\ 350$
2. CCF for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. august 2015, og for anlæg under nr. 1 efter den 31. december 2029:
 $CCF = 1$ hvis $HDD \geq 3\ 350$
 $CCF = 1,12$ hvis $HDD \leq 2\ 150$
 $CCF = - (0,12/1\ 200) \times HDD + 1,335$, hvis $2\ 150 < HDD < 3\ 350$
(Den beregnede værdi af CCF afrundes til tre decimaler).

Værdien af HDD (graddage) bør tages som gennemsnittet af årlige graddageværdier for det sted, hvor forbrændingsanlægget er placeret, beregnet for en periode på 20 på hinanden følgende år før det år, for hvilket CCF beregnes. Til beregningen af HDD anvendes følgende metode fastlagt af Eurostat: HDD er lig med $(18\ ^\circ\text{C} - T_m) \times d$, hvis T_m er lavere end eller lig med $15\ ^\circ\text{C}$ (opvarmningstærskel), og er nul, hvis T_m er højere end $15\ ^\circ\text{C}$, hvorved T_m er middeludetemperaturen $(T_{\min} + T_{\max}/2)$ over en periode på d dage. Beregningerne udføres dagligt ($d = 1$), summeres til et år.«

⁴⁰ Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug, forgasning og pyrolyse under anvendelse af komponenterne som kemikalier samt nyttiggørelse af organiske materialer i form af opfyldning.

⁴¹ Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug

⁴² Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse af uorganiske byggematerialer, nyttiggørelse af uorganiske materialer i form af opfyldning, samt jordrensning, som medfører nyttiggørelse af jorden

R 7 Nyttiggørelse af komponenter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse

R 8 Nyttiggørelse af komponenter fra katalysatorer

R 9 Regenerering og anden genbrug af olie

R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller miljø

R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af operationerne R 1 til R 10

R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af operationerne R 1 til R 11⁴³

R 13 Oplagring af affald forud for en af de i R 1 til R 12 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret)⁴⁴

BILAG III – EGENSKABER, DER GØR AFFALD FARLIGT

HP 1 »Eksplodiv«: affald, der ved en kemisk reaktion kan frembringe en gas ved en sådan temperatur, et sådant tryk og med en sådan hastighed, at der forvoldes skade på omgivelserne. Pyroteknisk affald, eksplosivt affald af organiske peroxider og eksplosivt selvreaktivt affald er omfattet heraf.

Affald, som indeholder et eller flere stoffer, der er klassificeret med en af de fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder, der er angivet i tabel 1, skal vurderes med hensyn til HP 1, når dette er hensigtsmæssigt og proportionalt, ifølge prøvningsmetoder. Hvis tilstedeværelsen af et stof, en blanding eller en genstand indikerer, at affaldet er eksplosivt, skal det klassificeres som farligt af typen HP 1.

Tabel 1: Fareklasse- og kategorikode(r) og faresætningskode(r) for affaldets bestanddele med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 1:

<i>Fareklasse- og kategorikode(r)</i>	<i>Faresætningskode(r)</i>
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201

⁴³ Hvis der ikke er nogen anden relevant R-kode, kan dette omfatte indledende operationer forud for nyttiggørelse, herunder forbehandling såsom bl.a. demontering, sortering, knusning, sammenpresning, pelletering, tørring, neddeling, konditionering, ompakning, adskillelse, blanding eller blanding inden gennemførelse af en af operationerne R 1 til R 11.

⁴⁴ Ved midlertidig oplagring forstås indledende oplagring i henhold til artikel 3, nr. 10.

Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 »**Brandnærende**«: affald, der, normalt ved at tilvejebringe oxygen, kan forårsage eller bidrage til forbrændingen af andet materiale.

Indeholder affald et eller flere stoffer, der er klassificeret med en af de fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder, der er angivet i tabel 2, skal det vurderes med hensyn til HP 2, når dette er hensigtsmæssigt og proportionalt, ifølge prøvningsmetoder. Hvis tilstedeværelsen af et stof indikerer, at affaldet er brandnærende, skal det klassificeres som farligt af typen HP 2.

Tabel 2: Fareklasse- og kategorikode(r) og faresætningskode(r) med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 2:

<i>Fareklasse- og kategorikode(r)</i>	<i>Faresætningskode(r)</i>
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 »**Brandfarlig**«:

- brandfarligt væskeformigt affald: væskeformigt affald, som har et flammepunkt på under 60 °C eller spildolie, diesel og let fyringsolie, som har et flammepunkt > 55 °C og ≤ 75 °C
- brandfarligt pyrofort væskeformigt og fast affald: fast eller væskeformigt affald, der selv i små mængder er tilbøjeligt til at selvantænde inden for fem minutter efter at være kommet i kontakt med luft
- brandfarligt fast affald: fast affald, som er let antændeligt, eller som kan forårsage eller bidrage til brand ved friktion
- brandfarligt gasformigt affald: gasformigt affald, som antænder i luft ved 20 °C og et standardtryk på 101,3 kPa
- affald, der reagerer med vand: affald, som ved kontakt med vand afgiver brandfarlige gasser i farlige mængder
- andet brandfarligt affald: brandfarlige aerosoler, brandfarligt selvopvarmende affald, brandfarlige organiske peroxider og brandfarligt selvreaktivt affald.

Indeholder affald et eller flere stoffer, der er klassificeret med en af følgende fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder, der er angivet i tabel 3, skal det vurderes, når dette er hensigtsmæssigt og proportionalt, ifølge prøvningsmetoder. Hvis tilstedeværelsen af et stof indikerer, at affaldet er brandfarligt, skal det klassificeres som farligt af typen HP 3.

Tabel 3: Fareklasse- og kategorikode(r) og faresætningskode(r) for affaldets bestanddele med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 3:

<i>Fareklasse- og kategorikode(r)</i>	<i>Faresætningskode(r)</i>
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq.2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2 Water-react. 2 Water-react. 3 Water-react. 3	H261

HP 4 »Irriterende — hudirritation og øjenskader«: affald, som ved kontakt kan fremkalde hudirritation eller skade på øjet.

Indeholder affald et eller flere stoffer, der er klassificeret med en af følgende fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder, i koncentrationer over afskæringsværdien, og overskrides eller nås en eller flere af følgende koncentrationsgrænser, skal affaldet klassificeres som farligt af typen HP 4.

Afskæringsværdien, der skal tages i betragtning ved en vurdering af Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) og Eye irrit. 2 (H319), er 1 %.

Hvis summen af koncentrationerne af alle stoffer, der klassificeres som Skin corr. 1A (H314), overskrider eller er lig med 1 %, klassificeres affaldet som farligt af typen HP 4.

Hvis summen af koncentrationerne af alle stoffer, der klassificeres som H318, overskrider eller er lig med 10 %, klassificeres affaldet som farligt af typen HP 4.

Hvis summen af koncentrationerne af alle stoffer, der klassificeres som H315 og H319, overskrider eller er lig med 20 %, klassificeres affaldet som farligt af typen HP 4.

Bemærk, at affald, der indeholder stoffer, der er klassificeret som H314 (Skin Corr. 1A, 1B eller 1C), i mængder, som er større end eller lig med 5 %, vil blive klassificeret som farligt af typen HP 8. HP 4 finder ikke anvendelse, hvis affaldet klassificeres som HP 8.

HP 5 »Specifik målorgantoksicitet (STOT)/aspirationstoksicitet«: Affald, som kan forårsage specifik målorgantoksicitet enten fra en enkelt eller gentagen eksponering, eller som forårsager akutte toksiske virkninger efter aspiration.

Indeholder affald et eller flere stoffer, der er klassificeret med en eller flere af følgende fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder som angivet i tabel 4, og en eller flere af koncentrationsgrænserne i tabel 4 overskrides eller nås, skal affald klassificeres som farligt af typen HP 5. Når stoffer, der er klassificeret som STOT, er til stede i affald, skal et enkelt stof være til stede i en mængde, der er lig med eller overskrider koncentrationsgrænsen, for at affaldet klassificeres som farligt af typen HP 5.

Indeholder affald et eller flere stoffer, der er klassificeret som Asp. Tox. 1, og summen af disse stoffers koncentration svarer til eller overskrider koncentrationsgrænsen, skal det alene klassificeres som farligt af typen HP 5, når den samlede kinematiske viskositet (ved 40 °C) ikke overstiger 20,5 mm²/s⁴⁵

Fareklasse- og kategorikode(r)	Faresætningskode(r)	Koncentrationsgrænse
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 »Akut toksicitet«: affald, der kan forårsage akutte toksiske virkninger efter oral eller dermal indtagelse eller indånding.

Hvis summen af koncentrationerne af alle stoffer indeholdt i affald, der med en fareklasse- og kategorikode og faresætningskode angivet i tabel 5 er klassificeret som akut toksisk, overskrider eller er lig med den koncentrationsgrænse, som er angivet i skemaet, skal affaldet klassificeres som farligt af typen HP 6. Når flere stoffer, der er klassificeret som akut toksiske, er til stede i affald, summeres koncentrationerne kun for stoffer i samme farekategori.

Følgende afskæringsværdier skal tages i betragtning ved en vurdering:

- For Acute Tox. 1, 2 eller 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %
- For Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

⁴⁵ Den kinematiske viskositet bestemmes kun for væsker.

Tabel 5: Fareklasse- og kategorikode(r) og faresætningskode(r) for affaldets bestanddele og de tilhørende koncentrationsgrænser med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 6

Fareklasse- og kategorikode(r)	Faresætningskode(r)	Koncentrationsgrænse
Acute Tox. 1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox. 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox. 1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox. 2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox. 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox. 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox. 2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 »Kræftfremkaldende«: affald, som fremkalder kræft eller øger forekomsten af kræft.

Indeholder affald et stof, der er klassificeret med en af følgende fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder, i en mængde, som overskrider eller er lig med en af følgende koncentrationsgrænser, der er angivet i tabel 6, skal affaldet klassificeres som farligt af typen HP 7. Når flere stoffer, der er klassificeret som kræftfremkaldende, er til stede i affald, skal det enkelte stof være til stede i en mængde i eller over koncentrationsgrænsen, for at affaldet skal klassificeres som farligt af typen HP 7.

Tabel 6: Fareklasse- og kategorikode(r) og faresætningskode(r) for affaldets bestanddele og de tilhørende koncentrationsgrænser med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 7

Fareklasse- og kategorikode(r)	Faresætningskode(r)	Koncentrationsgrænse
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 »Ætsende«: affald, som ved kontakt kan forårsage hudætsning.

Indeholder affald et eller flere stoffer, der er klassificeret som Skin corr. 1A, 1B eller 1C (H314), og summen af deres koncentrationer er større end eller lig med 5 %, klassificeres det som farligt af typen HP 8.

Afskæringsværdien, der skal tages i betragtning ved en vurdering af Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314), er 1,0 %.

HP 9 »Smitsom«: affald, der indeholder levedygtige mikroorganismer eller disses toksiner, hvorom det vides eller kan formodes, at de fremkalder sygdom hos mennesket eller andre levende organismer.

Tildeling af HP 9 skal vurderes efter de regler, der er opstillet i referencedokumenter eller lovgivning i medlemsstaterne.

H 10 »**Reproduktionstoksisk**«: affald, der volder skadevirkninger for voksnes seksuelle funktion og forplantningsevnen hos begge køn samt udviklingstoksicitet hos afkommet.

Indeholder affald et stof, der er klassificeret i en af følgende fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder, i en mængde, som overskrider eller er lig med en af følgende koncentrationsgrænser, der er angivet i tabel 7, skal affaldet klassificeres som farligt af typen HP 10. Når flere stoffer, der er klassificeret som reproduktionstoksiske, er til stede i affald, skal det enkelte stof være til stede i en mængde i eller over koncentrationsgrænsen, for at affaldet klassificeres som farligt af typen HP 10.

Tabel 7: Fareklasse- og kategorikode(r) og faresætningskode(r) for affaldets bestanddele og de tilhørende koncentrationsgrænser med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 10

Fareklasse- og kategorikode(r)	Faresætningskode(r)	Koncentrationsgrænse
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 »**Mutagen**«: affald, der kan forårsage en permanent ændring i mængden eller strukturen i det genetiske materiale i en celle.

Indeholder affald et stof, der er klassificeret i en af følgende fareklasse- og kategorikoder og faresætningskoder, i en mængde, som overskrider eller er lig med en af følgende koncentrationsgrænser, der er angivet i tabel 8, skal affaldet klassificeres som farligt af typen HP 11. Når flere stoffer, der er klassificeret som mutagene, er til stede i affald, skal det enkelte stof være til stede i en mængde i eller over koncentrationsgrænsen, for at affaldet klassificeres som farligt af typen HP 11.

Tabel 8: Fareklasse- og kategorikode(r) og faresætningskode(r) for affaldets bestanddele og de tilhørende koncentrationsgrænser med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 11

Fareklasse- og kategorikode(r)	Faresætningskode(r)	Koncentrationsgrænse
Muta. 1A	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

HP 12 »**Afgivelse af en akut toksisk gas**«: affald, der afgiver akutte toksiske gasser (Acute tox. 1, 2 eller 3) i kontakt med vand eller en syre. Indeholder affald et stof, der er tildelt en af de supplerende farekoder EUH029, EUH031 og EUH032, skal det klassificeres som farligt af typen HP 12 i overensstemmelse med prøvningsmetoder eller retningslinjer.

HP 13 »**Sensibiliserende**«: affald, som indeholder et eller flere stoffer, der vides at forårsage sensibiliserende virkninger på huden eller åndedrætsorganer. Indeholder affald et stof, der er klassificeret som sensibiliserende og tildelt en af faresætningskoderne H317 eller H334, i en mængde, hvor et enkelt stof når eller overskrider koncentrationsgrænsen på 10 %, skal affaldet klassificeres som farligt af typen HP 13.

HP 14 »**Økotoxisk**«: affald, der indebærer eller kan indebære øjeblikkelige eller efterfølgende risici for en eller flere dele af miljøet.

Affald, som opfylder en af følgende betingelser, klassificeres som farligt af typen HP 14:

- Affald, som indeholder et stof, der er klassificeret som ozonnedbrydende med faresætningskoden H420, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008⁴⁶ (*), og koncentrationen af et sådant stof er lig med eller overskrider koncentrationsgrænsen på 0,1 %.
[c(H420) ≥ 0,1 %]
- Affald, som indeholder et eller flere stoffer, der er klassificeret som akut farlige for vandmiljøet med faresætningskoden H400, jf. forordning (EF) nr. 1272/2008, og summen af koncentrationerne af disse stoffer er lig med eller overskrider koncentrationsgrænsen på 25 % . For disse stoffer anvendes en afskæringsværdi på 0,1 % .
[Σ c (H400) ≥ 25 %]
- Affald, som indeholder et eller flere stoffer, der er klassificeret som kronisk farlige for vandmiljøet i kategori 1, 2 eller 3 med faresætningskoden/-koderne H410, H411 eller H412, jf. forordning (EF) nr. 1272/2008, og summen af koncentrationerne af samtlige stoffer, der er klassificeret som kronisk farlige for vandmiljøet i kategori 1 (H410), gange med 100 plus summen af koncentrationerne af samtlige stoffer, der er klassificeret som kronisk farlige for vandmiljøet i kategori 2 (H411), gange med 10 plus summen af koncentrationerne af samtlige stoffer, der er klassificeret som kronisk farlige for vandmiljøet i kategori 3 (H412), er lig med eller overskrider koncentrationsgrænsen på 25 %. For stoffer, der er klassificeret som H410, anvendes en afskæringsværdi på 0,1 %, og for stoffer, der er klassificeret som H411 eller H412, anvendes en afskæringsværdi på 1 % .
[100 × Σc (H410) + 10 × Σc (H411) + Σc (H412) ≥ 25 %]
- Affald, som indeholder et eller flere stoffer, der er klassificeret som kronisk farlige for vandmiljøet i kategori 1, 2, 3 eller 4 med faresætningskoden/-koderne H410, H411, H412 eller H413, jf. forordning (EF) nr. 1272/2008, og summen af koncentrationerne af samtlige stoffer, der er klassificeret som kronisk farlige for vandmiljøet, er lig med eller overskrider koncentrationsgrænsen på 25 %. For stoffer, der er klassificeret som H410, anvendes en afskæringsværdi på 0,1 %, og for stoffer, der er klassificeret som H411, H412 eller H413,

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

anvendes en afskæringsværdi på 1 %.

$$[\Sigma c \text{ H410} + \Sigma c \text{ H411} + \Sigma c \text{ H412} + \Sigma c \text{ H413} \geq 25 \text{ \%}]$$

Hvor: Σ = summen og c = stoffernes koncentrationer.

H 15 »**Resulterer i et andet stof**«: affald, som kan udvise ovennævnte farlige egenskaber, der ikke direkte fremgår af det oprindelige affald. Indeholder affald et eller flere stoffer, der er tildelt en af faresætningerne eller de supplerende fareoplysninger som angivet i tabel 9, klassificeres affaldet som farligt af typen HP 15, medmindre affaldet er i en sådan form, at det er under ingen omstændigheder udviser eksplosive eller potentielt eksplosive egenskaber. Tabel 9: Faresætninger og supplerende fareoplysninger for affaldets bestanddele med henblik på klassificering af affald som farligt af typen HP 15

Faresætning(er)/supplerende fareoplysning(er)	
Fare for masseeksplosion ved brand	H205
Eksplosiv i tør tilstand	EUH001
Kan danne eksplosive peroxider	EUH019
Eksplosionsfarlig ved opvarmning under indeslutning	EUH044

Medlemsstaterne kan desuden karakterisere affald som farligt af typen HP 15 ud fra andre relevante kriterier såsom en vurdering af perkolatet.

Testmetoder

De metoder, der skal anvendes, er beskrevet i Rådets forordning (EF) nr. 440/2008⁴⁷ (1) og i andre relevante CEN-noter eller andre internationalt anerkendte testmetoder og retningslinjer.

Noter:

1. Klassifikationerne »giftig« (og »meget giftig«), »sundhedsskadelig«, »ætsende«, »lokalirriterende«, »kræftfremkaldende«, »reproduktionstoksisk«, »mutagen« og »økotoksisk« foretages efter kriterierne i bilag VI til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁴⁸.
2. Når det er relevant, finder grænseværdierne i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater⁴⁹ anvendelse.

⁴⁷ Rådets forordning (EF) nr. 440/2008 af 30. maj 2008 om fastlæggelse af forsøgsmetoder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT L 142 af 31.5.2008, s. 1).

⁴⁸ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁴⁹ EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.

Afprøvningsmetoder

De metoder, der skal anvendes, er beskrevet i bilag V til direktiv 67/548/EØF og i andre relevante CEN-noter.

BILAG IV – EKSEMPLER PÅ AFFALDSFOREBYGGELSESFORANSTALTNINGER NÆVNT I ARTIKEL

29

Foranstaltninger, der kan påvirke rammebetingelserne for produktion af affald

- 1 Anvendelse af planlægningsforanstaltninger eller andre økonomiske instrumenter, der fremmer en effektiv ressourceudnyttelse.
- 2 Fremme af forskning og udvikling, der tager sigte på renere og mindre ressourceforbrugende produkter og teknologier, og videreformidling og anvendelse af resultaterne af denne forskning og udvikling.
- 3 Udvikling af effektive og relevante indikatorer for miljøbelastningen fra affaldsproduktion, der sigter mod at bidrage til at forebygge affaldsproduktion på alle niveauer, f.eks. produktsammenligninger på fællesskabsplan tiltag fra de lokale myndigheders side og nationale foranstaltninger.

Foranstaltninger, der kan påvirke design-, produktions- og distributionsfasen

- 4 Fremme af miljøvenligt design (systematisk integrering af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre produktets miljøegenskaber i hele dets livscyklus).
- 5 Oplysning om affaldsforebyggelsesmetoder med henblik på at fremme anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik i industrien.
- 6 Oplæring af de kompetente myndigheder, hvad angår indføjelser af affaldsforebyggelseskrav i tilladelser, der udstedes efter dette direktiv og direktiv 96/61/EF.
- 7 Foranstaltninger til forebyggelse af affaldsproduktion i anlæg, der ikke henhører under direktiv 96/61/EF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte vurderinger af eller planer om affaldsforebyggelse.
- 8 Informationskampagner eller ydelse af økonomisk støtte, beslutningsstøtte eller anden form for støtte til virksomhederne. Sådanne foranstaltninger kan ventes at være særlig effektive, hvis de rettes mod eller tilpasses til små og mellemstore virksomheder og gennemføres via etablerede virksomhedsnet.

- 9 Frivillige aftaler, forbruger/producent-paneler eller forhandlinger på brancheniveau med henblik på at få de pågældende virksomheder eller industrisektorer til at opstille deres egne affaldsforebyggelsesplaner eller -mål eller forbedre ressourceforbrugende produkter eller emballageformer.

- 10 Fremme af troværdige miljøledelsesordninger, herunder EMAS og ISO 14001.

Foranstaltninger, der kan påvirke forbrugs- og anvendelsesfasen

- 11 Økonomiske instrumenter, såsom incitamenter til miljørigtige indkøb eller obligatorisk opkrævning af betaling for visse emballageartikler eller -elementer, som ellers er gratis for forbrugeren.

- 12 Informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper.

- 13 Fremme af troværdig miljømærkning.

- 14 Aftaler med industrien (f.eks. anvendelse af produktpaneler i lighed med dem, der oprettes inden for rammerne af den integrerede produktpolitik) eller med detailhandelen (om tilrådgivelsesstillelse af information om affaldsforebyggelse og mindre miljøbelastende produkter).

- 15 Indførelse af miljø- og affaldsforebyggelseskriterier i udbud og kontrakter i forbindelse med offentlige indkøb og virksomhedsindkøb, i tråd med håndbogen om grønne offentlige indkøb, offentliggjort af Kommissionen den 29. oktober 2004.

- 16 Fremme af genbrug og/eller reparation af hertil egnede kasserede produkter eller deres komponenter, især gennem anvendelse af uddannelsesmæssige, økonomiske, logistiske eller andre foranstaltninger som f.eks. støtte til eller etablering af akkrediterede reparations- og genbrugscentre og -net, navnlig i tæt befolkede områder.

BILAG IVa – EKSEMPLER PÅ ØKONOMISKE INSTRUMENTER OG ANDRE FORANSTALTNINGER TIL AT GIVE INCITAMENTER TIL ANVENDELSE AF AFFALDSHIERAKIET, SOM ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3⁵⁰

⁵⁰ Selvom disse instrumenter og foranstaltninger kan give incitamenter til affaldsforebyggelse, som er det øverste trin i affaldshierarkiet indeholder bilag IV en omfattende liste over mere konkrete eksempler på affaldsforebyggelsesforanstaltninger.

1. Afgifter og restriktioner for deponering og forbrænding af affald, som kan give incitament til affaldsforebyggelse og -genanvendelse, mens deponering forbliver den mindst foretrukne affaldshåndteringsløsning
2. »Pay as you throw«-ordninger, hvor affaldsproducenter betaler efter den faktiske mængde produceret affald, og som giver incitament til kildesortering af genanvendeligt affald og til reduktion af blandet affald
3. Skattemæssige incitamenter til donation af produkter, navnlig fødevarer
4. Ordninger for udvidet producentansvar for forskellige typer affald samt foranstaltninger til at øge deres effektivitet, omkostningseffektivitet og forvaltning
5. Returpantssystemer og andre foranstaltninger, der kan tilskynde til effektiv indsamling af brugte produkter og materialer
6. En fornuftig planlægning af investeringer i affaldshåndteringsinfrastruktur, herunder gennem EU-fonde
7. Bæredygtige offentlige indkøbsprocedurer, der kan fremme bedre affaldshåndtering og brug af genanvendte produkter og materialer
8. Udfasning af støtteformer, som ikke er i overensstemmelse med affaldshierarkiet
9. Anvendelse af skattemæssige foranstaltninger eller andre midler til at fremme udbredelsen af produkter og materialer, der er forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt
10. Støtte til forskning og innovation i avancerede genanvendelsesteknologier og genfremstilling
11. Anvendelse af bedste tilgængelige teknikker til affaldsbehandling
12. Økonomiske incitamenter for regionale og lokale myndigheder, navnlig for at fremme affaldsforebyggelse og intensivere ordninger for særskilt indsamling, samtidig med at støtte til deponering og forbrænding undgås

13. Offentlige oplysningskampagner, navnlig om særskilt indsamling, affaldsforebyggelse og reduktion af henkastet affald, og integration af disse spørgsmål i almen og erhvervsrettet uddannelse
14. Systemer for koordinering, herunder ved hjælp af digitale midler, af alle kompetente offentlige myndigheder, som er involveret i affaldshåndtering
15. Fremme af løbende dialog og samarbejde mellem alle aktører inden for affaldshåndtering og fremme af frivillige aftaler og virksomhedsrapportering om affald.

BILAG IVb – GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 11,
STK. 3

Den gennemførelsesplan, der forelægges i henhold til artikel 11, stk. 3, skal indeholde følgende:

1. vurdering af de hidtidige, nuværende og forventede procentsatser for genanvendelse, deponering og anden behandling af kommunalt affald og de affaldsstrømme, det er sammensat af
2. vurdering af gennemførelsen af affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i henhold til artikel 28 og 29
3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 11, stk. 2, inden for den deri fastsatte tidsfrist, og en vurdering af den fristforlængelse, der er nødvendig for at nå dette mål
4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 5, for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, med det formål at give incitamentet til anvendelse af affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4, stk. 1, og bilag IVa
5. en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er identificeret i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
6. oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler

7. foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og overvågning af resultater inden for affaldshåndtering.

BILAG V – SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2006/12/EF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1, litra a)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 1, stk. 1, litra b)	Artikel 3, nr. 5)
Artikel 1, stk. 1, litra c)	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 1, stk. 1, litra d)	Artikel 3, nr. 9)
Artikel 1, stk. 1, litra e)	Artikel 3, nr. 19)
Artikel 1, stk. 1, litra f)	Artikel 3, nr. 15)
Artikel 1, stk. 1, litra g)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 7
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. i)	Artikel 2, stk. 1, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. ii)	Artikel 2, stk. 2, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii)	Artikel 2, stk. 1, litra f), og stk. 2, litra c)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iv)	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b), nr. v)	Artikel 2, stk. 2, litra e)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 4
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 13
Artikel 4, stk. 2	Artikel 36, stk. 1
Artikel 5	Artikel 16
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 28
Artikel 8	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 23
Artikel 10	Artikel 23
Artikel 11	Artikel 24 og 25
Artikel 12	Artikel 26
Artikel 13	Artikel 34
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 37
Artikel 17	Artikel 38
Artikel 18, stk. 1	Artikel 39, stk. 1

—	Artikel 39, stk. 2
Artikel 18, stk. 2	—
Artikel 18, stk. 3	Artikel 39, stk. 3
Artikel 19	Artikel 40
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 42
Artikel 22	Artikel 43
Bilag I	—
Bilag IIA	Bilag I
Bilag IIB	Bilag II

Direktiv 75/439/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 3, nr. 18)
Artikel 2	Artikel 13 og 21
Artikel 3, stk. 1 og 2	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 13
Artikel 4	Artikel 13
Artikel 5, stk. 1	—
Artikel 5, stk. 2	—
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 4	Artikel 26 og 34
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7, litra a)	Artikel 13
Artikel 7, litra b)	—
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2, litra a)	—
Artikel 8, stk. 2, litra b)	—
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 9	—
Artikel 10, stk. 1	Artikel 18
Artikel 10, stk. 2	Artikel 13
Artikel 10, stk. 3 og 4	—
Artikel 10, stk. 5	Artikel 19, 21, 25, 34 og 35
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 35
Artikel 13, stk. 1	Artikel 34
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	—
Artikel 15	—
Artikel 16	—
Artikel 17	—

Artikel 18	Artikel 37
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Bilag I	—

Direktiv 91/689/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1	—
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 1, stk. 3	—
Artikel 1, stk. 4	Artikel 3, nr. 2) og artikel 7
Artikel 1, stk. 5	Artikel 20
Artikel 2, stk. 1	Artikel 23
Artikel 2, stk. 2-4	Artikel 18
Artikel 3	Artikel 24, 25 og 26
Artikel 4, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 35
Artikel 5, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 34, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 19, stk. 2
Artikel 6	Artikel 28
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	—
Bilag I og II	—
Bilag III	Bilag III